

BARAN

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

www.barandergisi.net

Yıl: 15

Sayı: 781

30 Aralık 2021 - 53

4 TL

TÜRK LİRASI'NA HAKİKİ BİR PAYANDA

VEHBI VAKKASOĞLU: İDEOLOJYA ÖRGÜSÜ
BİR ÇÖZÜM TEKLİFİ, BİR TOPLUM PROJESİDİR!

Baran'dan...

Selâm ve duâ ile...

Bir devletin siyasî olarak güçlenebilmesi için en önemi amillerden biri iktisadî olarak muhkem bir yapıya sahip olmasıdır. İktisadî olarak muhkem bir yapıya sahip olmak, yani ekonomik açıdan güçlü olmak için ise en önemli ölçütlerden biriye para biriminin kuvvetli olması. Ne yazık ki Türkiye, bu çerçevede değerlendirilebilecek bir para birimine sahip değil. Manipülasyona son derece açık, dolar başta olmak üzere diğer para birimlerine karşı sürekli değer kaybeden, dolayısıyla daimî enflasyona sebep olan bir para birimine sahibiz.

Bu vaziyeti ortadan kaldırmak adına, Türk Lirasına altın standardı getirilmesi gerektiğini daha önceki sayılarımızda müteaddid defa işledik. Kabaca ifade edersek; Türk Lirasına altın standardı getirilmesi sayesinde paranın değeriyle oynanmayacak, yüksek enflasyon, yüksek kur, yüksek faiz gibi bahisler Türkiye'nin gündeminden çıkacak, para üzerinden para kazanma imkânı daralacak, servet ve tasarruf sahipleri daha fazla gelir elde etmek için üretime yönelmek zorunda kalacak. Böylece durağanlaşan ekonomiye dinamizm gelecek, para sirkülasyonunun hızlanmasına, servetin tabana doğru yayılmasına ve dolayısıyla hakiki bir iktisadî büyümeye sebep teşkil edecek.

Geçtiğimiz haftalarda ise eğer ki Türk Lirasına altın standardı çıkarmak niyeti yoksa, Türk Lirası'nın yanına, vatandaşın tasarruf birikimi için kullanabileceği, vadeli anlaşmalarda ve alışverişlerde kullanılacak bir altın senedinin basılarak piyasaya sürülmesi gerektiğinden bahsetmiştik. 100 Türk Altın Lirası 1 gram 24 ayar altına tekabül edecek şekilde 5, 10, 20, 50 ve 100 liralık kaimeler basılarak tedavüle sokulmalı, Türk Altın Lirası üzerinden bankalarda mevduat hesapları açılabilir ve yine bankalar üzerinden para transferi yapılabilir hâle getirilmeli.

Bu hafta kapağımızda "Türk Lirasına Hakiki Bir Payanda" manşetini

attık ve sembolik olarak bir Türk Altın Lirası tasarımı yaptık. Kapak mevzumuzu Ömer Emre Akcebe, "Cumhurbaşkanı Erdoğan Altına Endeksli Parayı Destekliyor" başlıklı yazısında işledi.

Kapak mevzumuz ile alakalı olarak Kemal Özer ile bir röportaj yaptık. Kemal Özer de "Türk Lirası Altına Endekslenmeli" diyor.

Faruk Hanedar, "Timarhanede Sıradan Bir Gün" başlıklı yazısında sosyal medyada kullanılan bu ifade üzerinden hem sosyal medyayı hem de memleketin vaziyetini ele alıyor.

Çakal Carlos (Salim Muhammed), "Türkiye ve Venezüella Siyonistlerin ve Emperyalistlerin Hedefinde" diyor.

5 Ocak 2000 tarihinde, Kemalist askerler tarafından Bandırma Cezaevinde tutsak bulunan İbdcılara yönelik bir operasyon gerçekleştirildi. Bu operasyonda gönüldamız Hasan Meriç şehid olurken, bir çok gönüldamız da yaralandı. Bandırma Operasyonunun niçin ve nasıl yapıldığını hadisenin şahidlerinden Tayyar Tercan ile konuştuk.

Orta sayfamızda "Panorama 2021" başlığıyla geride bıraktığımız senede yaşanan önemli hadiselerin bir panoramasını hazırladık.

Bu hafta, Vehbi Vakkaçoğlu ile Üstad Necip Fazıl'ı derinlemesine konuştuğumuz bir röportaj yaptık. Bu röportajı büyük bir keyif ve alaka ile okuyacağınızı düşünüyoruz. Vakkaçoğlu, "İdeolocya Örgüsü Bir Çözüm Teklifi, Bir Toplum Projesidir." diyor.

Sinami Orhan, "Sokak Hayvanları Meselesine İnsani ve Kültürel Çözüm Önerisi" başlıklı yazısında gündemde olan sokak hayvanları mevzuuna değiniyor ve bir de öneride bulunuyor.

Abdulkerim Kiracı, bu haftaki yazısında "Babanzâde Ahmed Naim"den bahsediyor.

Dergimizde ayrıca sizler için derleyip yorumladığımız haberleri de bulabileceksiniz.

Gelecek sayımızda görüşmek dileğiyle... Allah'a emanet olun...

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Faruk Hanedar

Yayın Kurulu
Kâzım Albayrak
Ömer Emre Akcebe
İbrahim Tatlı
M. Taha İnci

İdare Yeri
Mimar Sinan Mah.
İmam Nasır Sok. No:14/12
(Valide-i Cedid Camii Yanı)
Üsküdar/İstanbul

İrtibat
Tel: (0216) 553 56 71

GSM: 0533 166 20 50

Abone Bedeli
3 Aylık: 50 TL
6 Aylık: 100 TL
1 Yıllık: 175 TL

Posta Çeki Hesabı
10885883 M. Bilal İnci
(online tercih ediniz)

Akbank Şube Kodu
0068

Hesap No
0082598 (M. Bilal İnci)

Teknik Hazırlık
BARAN

Baskı
Akademi Güven Baskı
Güven Sanayi Sitesi
C Blok No:230
Topkapı/İstanbul

Dağıtım
Turkuvaz Dağıtım

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Baskı Tarihi
29 Aralık 2021

Web Adresi
www.barandergisi.net

www.barandergisi.com

HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sayı: 781 Aralık 2021 - 53
BİZE ULAŞIN:
0216-553-56-71
barandergisi@gmail.com

Cumhurbaşkanı Erdoğan Altına Endeksli Parayı Destekliyor

Ömer Emre Akcebe

Türk Lirası'nın bir süredir devam eden değer kaybı ve dolayısıyla yükselen enflasyon karşısında hükümet nihayet harekete geçti ve çeşitli maddeler hâlinde Türk Lirasını Özendirme Paketi açıklandı. Muhtelif sebeplerden dolayı Amerikan Doları başta olmak üzere yabancı para birimleri karşısında bir süredir kurumuş yaprak gibi savrulan Türk Lirası, hükümetin açıkladığı bu paketten, sergilenen kararlı duruştan ve beklenmedik cinsten bu hamleden sonra ne olacağı tam da kestirilemediğinden dolayı şimdilik durulmuş gözüküyor. Önce paketin detaylarına bir bakalım.

Türk Lirasını Özendirme Paketi TL Mevduatına Kur Farkı: "İnşanlarımız, bankadaki Türk Lirası varlığının mevduat kazancı kur artışından yüksekse bu getiriyi elde edecek ama kur getirisi mevduat kazancının üstünde kalırsa aradaki fark doğrudan vatandaşımıza ödenecek. Üstelik bu kazanç stopaj vergisinden de muaf tutulacak."

"Ayrıca TL varlıklarının yeni bir

döviz talebi oluşturmayacak şekilde değerlendirilmesini temin edecek araçları devreye alacağız. Dolayısıyla bundan sonra hiçbir vatandaşımızın 'Kur daha yüksek olacak' diye mevduatını Türk Lirası'ndan dövize geçirmesine ihtiyaç kalmayacak."

İhracatçılar İleri Vadeli Kur Rakamı Alacak: "Bir müjdemiz de ihracatçılarımıza var. Döviz kurundaki dalgalanma sebebiyle fiyat vermekte zorlanan ihracatçı firmalarımıza doğrudan Merkez Bankası aracılığıyla ileri vadeli kur rakamı verilecek. Bu işlem sonunda ortaya çıkabilecek kur farkı ise TL olarak ihracatçı firmamıza ödenecek."

BES'te Devlet Katkısı Yüzde 30'a Çıkacak: "Fon büyüklüğü 250 milyar liraya ulaşan bireysel emeklilik sistemimizin cazibesini artırmak için devlet katkısı oranını yüzde 5 daha artırarak yüzde 30'a çıkartıyoruz."

İç Borçlanma Senetlerinde Sıfır Stopaj: "Devlet iç borçlanma senet-

lerine talebi artırmak için buradaki stopajı yüzde sıfıra indiriyoruz."

İhracat ve Sanayi İçin Kurumlar Vergisinde Bir Puanlık İndirim: "Kurum kazançları üzerindeki vergi yükünü azaltarak uluslararası rekabeti desteklemek ve yatırımı teşvik etmek amacıyla ihracat ve sanayi şirketleri için kurumlar vergisinde bir puanlık indirim planlıyoruz."

KDV'de Yeni Düzenleme: "Katma Değer Vergisi'ni etkinliği, adaleti ve basitleştirmeyi sağlamak amacıyla yeniden düzenliyoruz."

Temettü Ödemelerinde Stopaj Yüzde 10'a İnecek: "Kâr payı üzerinden yapılan vergilendirme ve bu gelirin beyanı yatırımcılar açısından caydırıcı bir mahiyet arz eder hale gelmiştir. Bu sıkıntıyı ortadan kaldırmak için şirketler tarafından yapılacak temettü ödemeleri üzerindeki stopajı yüzde 10'a indiriyoruz."

Kamu Borçlanma Senedi Çıkarılacak: "KİT'lerden elde edilen ve bütçeye aktarılan gelir paylarına endeksli kamu borçlanma senetleri çıkartılarak yatırımcıların Türk Lirası bazlı varlıklara yönelimi teşvik edilecektir."

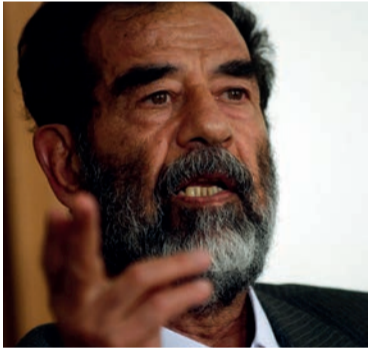
Yastık Altındaki Altınlar Ekonomiye Kazandırılacak: "Ülkemizde yastık altında 280 milyar dolar değerine sahip 5 bin ton altın bulunduğu bilinmektedir. Bu altınların finansal sisteme dahil edilerek ekonomiye kazandırılması için piyasa paydaşlarıyla birlikte yeni araçlar geliştirilecektir."

Kamu Bankası Kredileri Öncelikli Sektörlerde Kullanılacak: "Kamu bankalarının toplam kredilerinin belli bir oranını şeffaf şekilde her yıl ilan edilecek öncelikli sektörler için kullanılmasını sağlayacak bir yapı kurulacaktır. Kredi garanti fonu

Türk Lirası'nın yabancı para birimleri karşısında hızla değer kaybetmeye başladığı 2018'den beri, Türk Lirası'nın bir paradan beklenen vasıfları yerine getiremediği, bu sebeple de hakiki bir değere endekslenmesi gerektiği, Türkiye için de bu değer altın olduğunu defalarca kez bu sayfalardan izah ettik. Geçtiğimiz haftalardaysa böylesi bir adım atılmaya yanaşılmadığını görüp, bu sefer Türk Lirası'nın yanına, vatandaşın tasarruf birikimi için kullanabileceği, vadeli anlaşmalarda ve alışverişlerde kullanılabilecek bir altın senedinin basılarak piyasaya sürülmesi gerektiğinden bahsettik.

desteğiyle uzun vadeli istihdamı koruma ve geliştirme öncelikli işletme kredileri verilecektir."

Paket Hakkında Süper Keskin "İslâmi" Yaklaşımlar
Türk Lirasını Özendirme Paketi

30 Aralık
2006 – Saddam Hüseyin'in şehadeti.
1517 - Yavuz'un Kudüs'ü fethi.
31 Aralık
2014 –Müfekkik Salih Mirzabeyoğlu'nun eşyalarının arasında Derviş Muhammed Mührü'nün çıkması.

açıklandığından beri en çok tartışılan hususların başında, Türk Lirası mevduatına verilecek kur farkının caiz olup olmadığı geliyor. Sanki Türkiye'de İslâm'a muhatab bir rejim kurulmuş, bu rejimin iktisadî düzeni tesis edilmiş, İslâm'a uygun bir miras, bankacılık ve ticaret hukuku işletiliyor, herşey hâl olmuş, bir tek bu desteğin caiz olup olmadığı meselesi kalmış. Domuzu tutup yatırmışlar da "orası haram mı, burası helâl mi" gibi abuk sabuk bir tartışma.

Başından beri bizim derdimiz, mevcut sorunların tamamının biza-tihi doğurucusu bu küfür düzeninin kökünden kazınması ve yerine İslâm'a Muhatab Anlayış'a göre yepyeni bir nizâmın tesis edilmesi. Ne var ki siyasî iktidar bir türlü buna yanaşmıyor ve sistemin içinde kalmak suretiyle, yanlışlıklardan doğan palyatif doğrular üzerinden gemisini yüzdürmeye bakıyor.

Bizim "hoca"lar da rejimden başlayarak bütün bir düzen hakkında tek kelime edememelerinin hıncını, alınan bir kararın İslâm'a uygun olup olmadığını tartışarak çıkarmaya çalışıyor, bunu yaparak da süper keskin bir şekilde "İslâmî" kimliklerini deklare ediyorlar. Ne denir ki, yazık!

Memleketin Tasarrufu

Ekonomiye Nasıl Kazandırılacak?

Geçtiğimiz haftalarda üzerinde durduğumuz üzere milyarlarca dolar bankalardaki mevduatlarda yatıyor. Bu tasarruf bir taraftan kur dengesini altüst ettiği gibi, diğer taraftan ekonominin esasını teşkil eden piyasadaki para deveranına dâhil olmadığı için memleketin iktisadını da zehirliyor. Hükümet, bu paranın ekonomiye kazandırılabilmesi için "Türk Lirasına Kur Farkı"nı uygulamaya koydu. Türk Lirası, yapılan açıklamalardaki kararlı ton ve duyurulan bu paketle beraber hızlı bir şekilde değer kazanmasına rağmen döviz cinsinden mevduatlarda beklenen çözülme oranına bir türlü ulaşamadı.

Bir diğer taraftan, paketin açıklanmasında Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın da dikkat çektiği üzere Türkiye'de yastık altında 280 milyar dolar değerindeki 5 bin ton altın bulunuyor. En kaba tabirle, vatandaşımız kazancının bir kısmını piyasadan çekiyor ve yastık altında istifliyor. Bu sebeple de ekonominin tasarrufları krediler üzerinden yeni yatırımların konusu olacağı yerde, tıpkı mevduatlarda yatan dövizler gibi piyasadan eksiliyor.

Piyasadaki para sirkülasyonunu daha önce insan vücudundaki kan deveranına benzeterek izah etmiştik. Vatandaşların tasarruflarını döviz cinsinden mevduatlar ile altın hâlinde yastık altında saklaması, vücudun yediği ve içtiğini işleyerek elde ettiği kanın devamlı eksilmesi gibi bir anlama geliyor. Yani mal ve hizmet üretiminden elde edilen kazanç piya-

sadaki deverana katılıp toplam hacmi arttıracığı yerde, tam tersi bir amaca hizmet ediyor.

Yeni Yatırım Enstrümanları

Türkiye'de yatırım aracı olarak gayrimenkul, altın, döviz ve son yıllarda ne kadar acayıptır ki otomobil ön plana çıkıyor. Vatandaş borsa üzerinden şirketlere yatırım yapmaya genel olarak yanaşmıyor, borsa manipülasyonları dolayısıyla bu alanı son derece riskli görüyor. Bunun dışındaki diğer pek çok yatırım aracı da alışkanlıklarımıza uzak olduğu için tercih edilmiyor.

Biz, birkaç senedir bu konunun üzerinde duruyoruz ve köprü, metro, otoyol gibi devasa yatırımlar başta olmak üzere, bunların finansmanının dışarıda aranmaması gerektiğini, borsa dışında hisse senetleri çıkarılarak, yıllık kâr payları da yatırımcısıyla paylaşılması kaydıyla millete yatırım aracı olarak sunulması gerektiğini vurguluyoruz. Yalnız inşaat işleri de değil tabii, meselâ TOGG ve millî savunma sanayi gibi yatırımlar için gereken kaynağın vatandaşla ortaklığa gidilmek suretiyle sağlanması ve devlet ile millet arasında karşılıklı kazan kazan formülü üzerinden bir kalkınma modeli benimsenmesi gerektiğinden bahsediyoruz.

Türk Altın Kaimesi

Yine uzun bir süredir üzerinde durduğumuz hususların başına Türk Altın Kaimesi geliyor. Türk Lirası'nın yabancı para birimleri karşısında hızla değer kaybetmeye başladığı 2018'den beri, Türk Lirası'nın bir paradan beklenen vasıfları yerine getiremediği, bu sebeple de hakiki bir değere endekslenmesi gerektiği, Türkiye için de bu değer altın olduğunu defalarca kez bu sayfalardan izah ettik. Geçtiğimiz haftalardaysa böyle bir adım atılmaya yanaşmadığını görüp, bu sefer Türk Lirası'nın yanına, vatandaşın tasarruf birikimi için kullanabileceği, vadeli anlaşmalarda ve alışverişlerde kullanılacak bir altın senedinin basılarak piyasaya sürülmesi gerektiğinden bahsettik. 100 Türk Altın Lirası 1 gram 24 ayar al-

tına tekabül edecek şekilde 5, 10, 20, 50 ve 100 liralık kaimeler basılarak tedavüle sokulmalı, Türk Altın Lirası üzerinden bankalarda mevduat hesapları açılabilir ve yine bankalar üzerinden para transferi yapılabilir hâle getirilmeli.

Madem ki yastık altındaki altınların ekonomiye kazandırılması arzulanıyor, işte bunun yatırım enstrümanları haricindeki açık ve basit yolu. Bunun dışında böylesi bir kaimenin basılması iç piyasadaki döviz talebinin de azalmasını vesilesi olacaktır. Öyle ya, vatandaş tasarruflarını altına endekli ve bankaya götürüldüğünde karşılığı kadar fizikî altın alabileceği devlet garantisi altında olan bir senede yatırmak yerine niçin dövize yatırsın ki?

Ayrıca yastık altındaki altınların ekonomiye kazandırılması adına %1-5 arası bir teşvik vermek suretiyle hızlı bir şekilde 1000-1500 ton arası altının ekonomiye kazandırılacağı açıktır.

Erdoğan Altına Endekli Parayı Destekliyor

Biz bu konunun üzerinde bir süredir duruyoruz; fakat yeni tesadüf ettik. 2016 senesinde İslam İşbirliği Teşkilatı Ekonomik ve Ticari İşbirliği Daimi Komitesi (İSEDAK) 32. Toplantısı Açılış Oturumu'nda yaptığı konuşmada, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, uluslararası döviz baskısından kurtulmak için "altın" önerisinde bulunmuş, "Finans sektöründe katılımcı finans anlayışının, para biriminde hatta altına endekli bir adımın atılmasının çok daha isabetli olacağı inancındayım. Altınla ifade ettiğimiz zaman bu para birimlerinin baskısı altında kalmayız." demiş.

İslam ülkelerinin küresel krizlere karşı daha dayanıklı hale gelmesi gerektiğini savunan Erdoğan, "Bu bağlamda İslami Finans varlık temelli yaklaşımı ve ahlaki ilkelere verdiği önemli krizlere deva olacak çözümleri önemiştir. Onun için de sürekli faizsiz diye konuşuyoruz. Burada bizler uluslararası döviz baskından

nasıl kurtulacağız. Bunun adımlarını atmakta fayda görüyorum. Finans sektöründe katılımcı finans anlayışının, para biriminde hatta altına endekli bir adımın atılmasının çok daha isabetli olacağı inancındayım. İslami finans piyasasının hacmi yılda yüzde 15 büyüme gösterdi. 2015 yılında 2,1 trilyon dolara ulaştı. Biz bunları artık şu veya bu parayla değil, altınla ifade edelim. Altınla ifade ettiğimiz zaman bu para birimlerinin baskısı altında kalmayız. Bu adımı atmakta büyük fayda var. Bu sistemin potansiyelinin 7 trilyon dolar civarında olduğu tahmin ediliyor." ifadelerini kullanmış.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın İslâm âlemine önerdiği altına endekli paranın Türkiye'de tedavüle sokulması yalnız Türkiye ekonomisinin döviz baskısından kurtulması ve krizler karşısında direncinin artması değil, aynı zamanda geri kalan İslâm âlemine misâl teşkil edecek olmasıyla beraber ayrıca ehemmiyet kazanmış bulunuyor.

Biz bu bahsi daha evvel kaleme almış olduğumuz "Türk Altın Lirası'ndan Sonraki Adım: Büyük Doğu Ticaret Birliği" başlıklı yazımızda işlemiştik, bu sebeple şimdilik daha fazla uzatmaya lüzum görmüyoruz.

Görüldüğü üzere hasta belli, hastalık belli, tedavi de belli... Gereken tek şey tedavi iradesi. Geçtiğimiz hafta açıklanan kararlarla beraber palyatif bir çözüm olarak dövizle payandalanan Türk Lirası'nın artık hakiki bir değer olan altınla kalıcı bir şekilde desteklenmesi kaçınılmaz görünüyor.

Bu kararı almadan geçen her günün maliyetinin bir yandan vatandaş, diğer yandan devlet tarafından ödendiği unutulmamalı!

5 Ocak
1996 - Filistinli savaşçı
Yahya Ayyaş'ın
şehadeti.
1 Ocak
2009 - Hamas liderlerinden
Şeyh Nizar Reyyan
ve ailesi İsrail bombardımanı
sonucunda
şehid oldu.

ERDOĞAN: RİSKLERİN BULUNDUĞUNUN FARKINDAYIZ

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanlığı Dolmabahçe Çalışma Ofisi'nde ekonomist ve akademisyenlerle toplantı yaptı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan toplantıda kripto para konusunda da mesajlar verdi. Kripto para yasasının hazır olduğunu söyleyen Erdoğan, "Gecikmeden Meclis'e göndererek bu konuda adım atacağız" dedi.

Cumhurbaşkanı, Kur Korumalı Mevduat için ise "Vatandaş para-

sının garantisinin hazine garantörünün Merkez Bankası olduğunu görecektir" ifadelerini kullandı.

Türkiye'nin yeni ekonomi modeliyle sıçrama yapacağını söyleyen Erdoğan, "Önümüzde fırsatlar kadar riskler olduğunu da biliyoruz" diye konuştu.

Körfez ülkeleri, Azerbaycan ile swap görüşmeleri olduğunu da söyleyen Erdoğan, "Olumlu haberler geliyor" dedi. Döviz kurlarındaki son durumu da değerlendiren Erdoğan, şunları kaydetti: "Kur

olayı matematik değildir. Bu bir süreç meselesidir. Dere yatağında akar. Bizim anlayışımız bu. Bu

anlayışla kuru bir noktaya kanalizasyon düşünceindedir. Ama kur kendi fiyatını piyasada bulacak."

5 BÜYÜK MARKETTE "SEBESİZ ZAM" CEZASI KESİLDİ

Beyaz ve kırmızı et ile peynire ürün alış maliyetleri artmamasına rağmen yüzde 20 zam yapan zincir marketler yakalandı. Haksız Fiyat Değerlendirme Kurulu, sebepsiz zam yapan 5 markete ceza kesti.

Fahiş fiyat artışları ve stokçuluk uygulamalarına yönelik denetim ve incelemelerde bulunmak üzere kurulan Haksız Fiyat Değerlendirme Kurulu toplantı yaptı.

Kurulun marketlere yönelik yaptığı denetimlerde bazı marketlerin ürün alış fiyatları artmamasına rağmen bazı ürün gruplarında yüzde 20'leri aşan oranlarda sebepsiz yere zam yaptığı tespit edildi.

Marketlerin beyaz et, kırmızı et, tavuk kanadı, beyaz peynir, kaşar

peyniri gibi ürünlerde alış maliyetleri artmamasına rağmen yaptıkları zam oranlarının ticareti bozucu ve vatandaşları mağdur edici faaliyet olarak değerlendirildiği belirtildi.

Fahiş fiyat artışı ve stokçuluk uygulamalarına yönelik denetim ve incelemelerde bulunan Kurul, 81 ilden gelen şikayetleri inceledi. Bazı marketlerde alış fiyatları ile satış fiyatları arasında yapılan incelemede, yapılan zamların alış fiyatları aynı olmasına rağmen yapıldığı belirlendi.

Kurul, bu kapsamda maliyeti artmamasına rağmen vatandaşlara sattığı ürünlere yüzde 20'yi aşan oranda zam yaptığı tespit edilen A101, Bim, Şok, CarrefourSa ile Metro marketlere idari para cezası uygulanmasını kararlaştırdı. Bu kuruluşlar zaten "sebepsiz zam"lardan parayı götürdüğü için idari para cezasının pek caydırıcı olduğu söylenemez. Daha ağır cezalar verilmeli ki ibret alınsın!

GÜBRE FİYATLARI YÜZDE 20 İNDİRİLDİ

Gübre fiyatları için ilk haber İGSAŞ tarafından geldi. Firma gübre fiyatları için indirim gittiğini duyurdu.

Çiftçinin en büyük girdi maliyetlerinden biri olan gübre fiyatları için bu kez bir nebze olsun sevindirecek bir haber geldi. Dolar kuru bir miktar geri çekilince gübre fiyatları için de indirim olacak mı sorusu sıkça soruldu. İGSAŞ gübre fiyatları için yaklaşık yüzde 20 oranında bir indirim gitti.

Gübre fiyatları için şirketten yapılan açıklamada, "İGSAŞ olarak Türk çiftçisinin yanında durmaya devam ediyoruz. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan önderliğinde başlayan kurla mücadeleye tam destek veriyoruz." denildi.

İSTANBULKART'IN VİZELEME ÜCRETİNE YÜZDE 160 ZAM

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB), öğrenci, öğretmen ve 60 yaşını doldurmuş kişilerin, toplu ulaşımda kullandığı İndirimli İstanbulkart'ın vizeleme işlem ücretine yüzde 160 zam yaparak, 5 liradan 13 liraya çıkardı.

İstanbul'da

ulaşım ücretlerine zam geldi

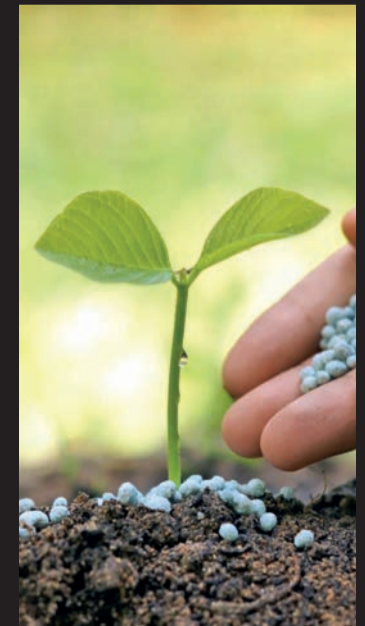
İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Ulaşım Koordinasyon Merkezi (UKOME) toplantısında, elektronik bilet, taksi, taksi dolmuş ve minibüs ücretlerine yüzde 36, servis ücretlerine yüzde 27 zam kararı alındı.

UKOME toplantısında, Toplu Ulaşım Hizmetleri Müdürlüğüne (TUHİM) enflasyon, yakıt giderleri, asgari ücretin artışı gibi nedenlerle elektronik bilet, taksi, taksi

dolmuş ve minibüs ücretlerine yeniden değerlendirme oranı olan yüzde 36, servis ücretlerine ise yüzde 27 zam önerildi.

Öneri kabul edildi.

KEMAL ÖZER: TÜRK LİRASI ALTINA ENDEKSLENMELİ!

Yazılarınızda Türk Lirasının altına endekslenmesi gerektiğini sıklıkla işliyorsunuz. Sürekli aynı yerden ısırlıyoruz, Türk Lirası sürekli değer kaybediyor. Türkiye, uluslararası güç sahibi olmaya başlayan bir devlet olmak iddiasındayken, döviz kurlarından sürekli darbe yiyor. Hemen her sene kur krizi yaşıyoruz. Bu krizlerinden çıkış yolu sizce nedir?

Zaten günümüzde savaşlar ekonomi üzerinden yapılıyor. İktisadî olarak güçlenmenize engel olmak istiyorlar. İktisadî olarak güçlenemezsen, siyasî olarak da güçlenemezsin çünkü... İktisaden güçlenmemen için dünyada en çok ekonomik operasyon çekilen birinci ülkesin. Aslında bu yeni değil, Osmanlı'dan beri aralıksız devam eden bir süreç. Bir kere Türkiye'nin temel sıkıntısı, başına bir kriz gelince düşünüyor olması... Türkiye başına kriz gelmeden, muhtemel krizleri masaya yatırıp, operasyon yemeden tedbir almıyor. Senaryoları önüne koyup, "şöyle yaparlarsa böyle yapayım, böyle yaparlarsa da şu yola başvurayım" diye düşünmüyor. Önceki muhtemel senaryoları bilip, bunlara karşı tedbir alması lâzım. Türkiye'nin ilk yapması gereken şey bu. İkincisi de, operasyon yememenin yollarını öğrenmesi lâzım. Operasyon olursa, buna karşı nasıl caydırıcı bir müeyyide uygulayacağını hesaplayıp ânında karşılık vermesi lâzım. Şu anda dünyanın en büyük kripto para borsasında (Binance) "kara para aklandığından dolayı" Türkiye'nin geçen hafta kestigi ceza miktarı 8 milyon lira... Adamın saniyelik kazancı bu.

Bir de en yüksek haddenden kesilen ceza.

ABD'de yahut Avrupa'da olsaydı, milyar dolarlık cezalar kesilirdi. Caydırıcı olurdu belki. 8 milyon lira ceza kestirin, adam sabah yine yapar. Yapar, çünkü caydırıcı değil. Caydırıcı bir cezası olmazsa, her zaman, her türlü şeyler yapılabilir. 8 milyon lira büyük bir para gibi duruyor bizim için ama; büyük şirketler için bu bir şey değil. Adamın günlük cirosu 20 milyar dolar civarında. Senelik 200 trilyon civarında bütçesi var. Siz son derece sembolik 8 milyon liralık ceza kesiyorsunuz... Ceza müeyyidelerin

Sizin paranızın sağlam bir temeli olması lâzım. Nedir bu? Madenler...

Şu an dünyanın en itibarlı madeni altın ve gümüşü! Siz bu iki itibarlı madenden birine, altın yahut gümüşe (başka bir maden de olabilir) paranızı bağlarsanız ne olur? Toplumun en iyi bildiği iki maden altın ve gümüş... Bu iki madene paranızı endekslediğiniz zaman, paranızın kıymeti bununla ölçülür hâle gelir; böylece kimse sizin paranıza operasyon çekemez. Tabii çekmeyi deneyeceklerdir, her şartta denerler.

artırılması ve ifşâ edilmesi gerek. ABD'nin sadece Volkswagen'e kestigi emisyon cezaları 15-20 milyar dolar ile başlıyordu. Çok büyük, dehşet rakamlardı. Caydırıcı oluyordu. Diğer söz etmek istediğim şey ise; sizin paranızın sağlam bir temeli olması lâzım. Nedir bu? Madenler... Şu an dünyanın en itibarlı madeni altın ve gümüşü! Siz bu iki itibarlı madenden birine, altın yahut gümüşe (başka bir maden de olabilir) paranızı bağlarsanız ne olur? Toplumun en iyi bildiği iki maden altın ve gümüş... Bu iki madene paranızı endekslediğiniz zaman, paranızın kıymeti bununla ölçülür hâle gelir; böylece kimse sizin paranıza operasyon çekemez. Tabii çekmeyi deneyeceklerdir, her şartta denerler. Çekemez demek mümkün değil. Paranızın değeri belirli olur, çünkü paranızı değeri olan bir şeye endeksliyorsunuz. Size bağlı değil, global ekonomilere bağlı olan bir değere bağlı olduğundan; bağlı ol-

duğu şeyde değer artışı olursa, sizin paranız da kıymetlenir.

Tabiri caizse sağlam kazığa bağlamak oluyor.

Tabii... Ben ekonomist değilim ama; bu ekonomistlerin işi çok bildiğine de inanmıyorum. İşletme okudum, ekonomik terminolojiden haberdarım. Mevcut ekonomistlerin, parayı anladıklarına, global düzeni ve dalavereleri anladıklarına asla inanmıyorum. Onlar teori ile uğraşıyorlar. Dünya gerçekleri teoriden uzak.

Bir de o teori de zaten kapitalist sistemin politikalarına dayanıyor.

Öyle. Hem onlara hem de daha ötesi... Onlar sizi bir oyunla oylarken, arka tarafta başka dümen çeviriyorlar, yapı böyle. Dünya öyle hale geldi ki, sadece bin dolar paranız varsa bir borsayı batırıp çıkarabiliyorsunuz. Bunun örnekleri var. Çok sembolik paralarla, borsaların tavanını tabana, tabanını tavana çevirebiliyorsunuz. Eskiden bunu çok büyük parası olan yapıyordu, şimdi küçükler de yapabiliyor. Gençler bu işleri çok iyi biliyorlar. Büyük ekonomistler, profesörler olmaya gerek yok; bazı şeyleri anlamak için zekâ lâzım. Paranızı altına endekslediniz diyelim... Bosna Hersek parasını Euro'ya endekslemiş mesela. Eskiden Alman Markı'na endeksliydi, şimdi Euro... Euro artarsa Bosna Hersek Markı artıyor. Düşerse de düşüyor tabii. "Benim param bu kadardır" diyor. Bir de serbest piyasa mevzuu var; ülkeyi batıracak kadar bir serbest bir piyasa olabilir mi? Memleketinizin sanayisini, vatandaşını, bankalarını batıracak

piyasa nasıl olabilir? 18 liradan dolar satıldı değil mi; kim aldı bu paraları? 18'den satıldı o gece, 17'den satıldı, 16'dan bile satan oldu. Birileri yaptı bunu. Dolar satıldığı için düştü, peki 18 liradan alan banka ne oldu? Büyük zararlar etti... 18'den alan döviz büroları ne yaptı? İflasın eşiğine geldi. 18-17 dolardan yahut da 20 Euro'dan mal satın alan, hammadde satın alan adam ne oldu? Euro 13'e, dolar 11'e indi... Burada mal satın alan sanayici ne olacak? Kendi ekonominizi batırıyorsunuz burada. Kendinize zarar veriyorsunuz. Başkasının eliyle yahut da sizin yanlışlarınız yüzünden; reel durum bu. 9'dan 18'e yüzde 100 çıkan bir para biriminden söz ediyoruz. Kısacık süre içerisinde 11'e düşüyor sonra... Bu aradaki yüzde 90'lık farktan dolayı sanayici, mal alan, döviz alan vatandaş zarar etti. Peki kazanan kim? Bu kazananı bulup ifşâ etmediğiniz müddetçe yine yapar. "Fiyatı indir" diyemezsin ki esnafa. İtiraz ediyorum buna. Adam 18'den mal aldıysa nasıl indirecek? Nasıl?.. Stokçu diyorsun, o iş öyle değil ki... Örnek; benim kardeşim etiket işi yapıyor, müşterisi sipariş vermiş cuma günü, malı o gün tedarik etmiş, Euro bazlı anlaşmışlar, o gün tedarik yapmış, stokuna da eklemiş... Etiket ham maddesini almış, üretmiş, işi yapmış, müşteriye de götürmüş... Götürdüğü gün de Euro düşmüş 13'e. Kardeşim de almış 20 liradan. Bir yıllık kazancı pat diye gitti bir işlemde! Stok yok bir şey yok; etiket müşterinin talebine göre yapılır zaten. Bir günde bir yıllık kazancı gitti. Bunun stokçulukla fa-

lan alakası yok. Bu basit bir örnek. O kadar çok örnek var ki böyle. Adam üretim yapmak için deri almış, demir almış, kereste almış, kâğıt almış, tuğla almış... Malı stoklamak başka bir şey, stokuna temin edip, mal satmak başka bir şey. Biri karaborsacılık yapmaktır, diğeri malı stokunuza alıp satmaktır. İslam'da ticaret nasıldır; malı stokunuza alıp satarsınız. Olmayan şey satılmaz. Müslümana, Müslümanca ticaret yap diyorsun, yapınca da stokçuluk yaptın diye suçluyorsun. Suçlamak kolay da, bu adam nasıl ticaret yapacak. Mesela 20 Euro'dan yağ aldınız Ukrayna'dan, burada satacaksınız 10 Euro'dan. Benim şahsi kanaatim şudur; Türkiye'nin artık oturup akademisyenleri değil, ticareti meşru yollarla yapanları; kolaydan para kazananları değil, üreterek, imalat yaparak para kazananları dinlemesi lazım. Üreten kimdir; topraktan üretilir, sanayide imal edilir. Bizde üretici deyip kapatıyorlar. Üretici başka bir şeydir, imalatçı başka bir şeydir. Fikri üretebilirsiniz ama ürünü imal edersiniz. Toprağa ekersiniz, ürünü hasat edersiniz. Buradaki mefhumları doğru kullanmadığımız zaman, iktisadi olarak da açmaza gireriz. İmalat sanayii diye bir sanayii vardı, şimdi üretim diyorlar. Üretim diye bir şey olamaz ki, üretim topraktan olur. İmalat ise bir malzemeyi alıp başka bir hüviyete sokmaktır. Herkesin dinlenmesi lazım. Bürokratlar ekonomi politikası yapamazlar. Bürokratlar, çok azı hariç bir yerlere iltisaklıdır. Bilerek ya da bilmeyerek, taşeronluk yaparak ya da onlardan beslenerek, bir yerlere iltisaklıdır. Genellikle böyledir. İstisnalar kaideyi bozamaz. Bürokrat masa başından memleketi idare edemez, ama ediyor, her ülkede olmasa da böyle. Bakın temel sıkıntı şu; Merkez Bankası kur piyasada artarken kuru nasıl açıkladı. Hayır kardeşim, bizim paramızın değeri 11 TL nereden çıkardınız 16 TL olduğunu dedi mi? Merkez Bankası'nın sitesine girin, piyasa kurlarını açıkladı. Resmi kurlarını açıkladı, kabul etti mi devlet olarak bunu? Piyasa kurunu, resmi kur olarak yazdınız, sonra da dediniz ki bu paranın değeri suni olarak değiştiriliyor. Siz Merkez Bankası olarak kurunuzu 11 TL'de, 10 TL'de sabit tutsanız. Tutmadınız, siz de artırdınız. Siz niye artırdınız? Sizin kur açıklamanıza gerek yoktu ki. Niye kur açıklayalım ki! Kuru sadece şöyle açıklarsınız; örneğin TL'nin açılış fiyatı 10 TL, kapanış fiyatı 10,10 TL. Ama Merkez Bankası olarak 17 TL açıklarsanız, piyasa nasıl teşekkül edecek? Devlet kabul etmiş bu kuru. Kimse konuşmadı bu konuyu. Koskoca unvanlı iktisatçılar konuşmadı bu konuyu. Tamam bize birisi operasyon çekiyor da, biz de yiyoruz bu operasyonu.

Altına endekslenme mevzuunda,

altın da dolar üzerinden hesaplanıyor diyenler var. Bunu derken birkaç sene içerisinde dolar altın karşısında ne kadar değer kaybetmiş, buna bakmıyor.

1940'ların sonunda 1 ons altın 34 kûsur dolar ediyor. Neredeyse 100 kat değer kaybetmiş dolar. Altının fiyatı dolara göre belirlenmiyor, orada da yanılıyorlar. Altının fiyatı talebe göre belirleniyor. İkincisi, doları unutun, TL ile altını aldınız sattınız. Bir şeyi bir şeyle takas ederken ki karşılığı, değerdir. Borsalar altının 1 onsunu dolar ile gösteriyor diye, altının değeri dolara göre belirleniyor diyemezsiniz. Şuuraltını işliyorlar, aynı şeyi tekrarlaya tekrarlaya öyle zannettiriyorlar. Altının değerini iki şey belli eder; miktarı ve arz-talep. Dünya merkez bankaları niye altın biriktiriyorlar, niye son 10 yılda dünyadaki tüm bankalar altın üzerinden hesap açıp altın transfer etmeye başladılar? Önümüzdeki yıllarda, doların mı değeri artacak, altının mı? Türk parasını esas almayın, başka bir para birimi üzerinden, dolar değerlendirin; Türkiye'deki kadar dalgalı mı dolar?

Altının durumu böyle değildir. Sabah birisi çıkıp dese ki ben yüz bin ton altın çıkardım. Altının değeri yarıya inecek kendiliğinden çünkü yeni bir miktar girdi piyasaya. Kimse de o arzı hemen ortaya koymaz, kendi değerine oynar çünkü. Ama dolarda böyle değil ki. TL'de de böyle değil. Bir kere enflasyonist bir yapıdan çıkabilmeniz için, muhakkak değeri birisinin kâğıda basıp da çoğaltabileceği bir cinsten çıkarılıp, yeryüzünde madeni olarak oturulup dönüştürülemeyecek bir madene sabitlemelisiniz. Diğer maddeleri altına dönüştürmediğiniz için altın her zaman değerlidir. Dünyadaki miktarı sınırlıdır. Onu nasıl takas edeceğiz; çok basit, bunun için büyük unvanlara gerek yok, 1000 TL eşittir 1 gram altındır dersiniz. Onu bölersiniz, gerekirse kuruşun altındaki para birimlerine de dönersiniz. Ekonominizi yeniden planlayabilirsiniz. Faizin oranlarını, nispetlerini, yüzdelik dilimlerini artırıp azaltmakla bu işleri çözemeyiz. Faiz eksi seviyede Japonya'da. 100 TL paranızı bankaya yatırırsanız, 99 TL olarak alıyorsunuz ertesine. Bizde

100 TL getirip, 120 TL götürüyor. Örneğin, Obama iktidara geldiğinde, dünyadaki basılı dolar miktarı 1 trilyon doların altındaydı. Şu anda 10 trilyon dolar basılı para var.

Amerikan tarihinde basmadıklarının kat kat fazlasını bastılar son 10 senede.

Hani kâğıt para bastığınız zaman, paranın değeri düşüyordu. Piyasaya arz edilmiş 1 trilyon dolar varken, 10 yıl içinde 10 kat kâğıt arz ettiğiniz zaman piyasaya, doların değerinin çok çok aşağı inmesi gerekmiyor mu? Hani ülkelerin dış borcuna göre ekonomik hacimler belirleniyordu? Birileri için komik geliyor olabilir ama, 30 kûsur trilyon dolar borcu olan bir ülke ABD. Borç miktarı enflasyonu belirliyordu hani? ABD ekonomisi bizim 10 katımız, borcu 30 katımız. Demek ki, o matematik orada tutmuyor. Bu tamamen sizin operasyona açık olup olmamanızla alakalı bir şey. Ve muhakkak para birimimizin, karşılığı dünyaca bilinen bir para birimiyle değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyim. O zaman bu spekülasyonun hepsi ortadan kalkacaktır. Sıfırlanmayabilir, Türkiye'yi de ABD ile farklı zaviyelerden kıyaslamak yanlıştır. Çünkü ABD'ye ihanet eden, bir daha yaşarken göremezsiniz. Türkiye'de ihanet eden, devletin tepesine bile çıkarabilirler. O yetmez, ABD'de yüz tane hain varsa bizde bir milyar tane çıkar. Burası ABD değil, burası çok stratejik bir ülke. Biz dünyanın en kavşığında, bütün yolların çıktığı bir yerdeyiz. Bir de bizim bir mazimiz var, o mazi tüm dünyayı korkutuyor. Ve bizim içimizdeki sermaye, bizden değil. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı kimliği taşımaları bizden olmaları anlamına gelmez.

Zihnen hain ve bu topraklara yabancı insanlar.

Öyleler. Bir iki günde öyle olmuş değiller. Onlar menfaatle bağlılar, onların belki de dünyanın pek çok ülkesine vatandaşlıkları var.

Bizim ekonomimizin bu halde olmasının bir sebebi de zorunlu eğitim. Herkesi okutmak sıkıntısı bizi ekonomik olarak da buhrana sürükleyiyor, işsizliği artırıyor. Bugün ilköğretim sonrası eğitim zorunlu olmamış olsa işsizlik sifira iner. Dünyada sanal parayla en çok uğraşan ülkelerden biriyiz. Üretim yapmak ve ithalat yapmak istemiyorlar. Zirai faaliyetler, büyük şirketlerin eline geçti, küçüklerin eline geçseydi kriz olmaz, çeşitlilik olur, işsizlik olmazdı.

Vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Ben de teşekkür ederim.

Türkiye ve Venezüella Emperyalizm ve Siyonizmin Hedefi

Carlos (S. Muhammed)

25 Aralık, Katolik dünyası için Noel Bayramı. İnanan sayısı bakımından Katoliklik dünyada en büyük inanç, dünya genelindeki sayıları Müslümanlardan da fazla. Bugün tarihi bir temele sahip olmasa da, yani gerçeği yansıtmasa da, gelenek olarak Hz. İsa'nın doğum tarihi olarak kutlanıyor. Halbuki Hz. İsa'nın ne zaman doğduğunu bugün kimse bilmiyor. Roma İmparatorluğu'nun Hıristiyanlığı kabul etmesinin ardından Noel, Hıristiyan dünyasının büyük bir kısmı için bir bayram ve tatil günü haline geldi. Ortodokslarda ise bu tarih daha farklı. Ortodokslara göre Noel 7 Ocak'ta... Ortodoksların en önemli merkezlerinden biri İstanbul. Bu şehir tarihin en önemli şehirlerinden biri. Fakat bu ayrışma gülünecek yahut sevinilecek bir şey değil. Bize bu hafta daha iyi yemekler geliyor. Belli şeyleri alabilmemiz daha kolay oluyor. Diğer zamanlarda bunlar zor oluyor.

Türkiye'nin son vaziyeti hakkındaki düşüncelerimi paylaşmak istiyorum. Türkiye son derece zor

2 Ocak
1523 - Kanuni Sultan Süleyman'ın Rodos adası fethi.
1991 - Gönenli Mehmet Efendi'nin vefatı.
1936 - Soyismi Kanunu yürürlüğe girdi.
5 Ocak
2000 - Bandırma Cezaevinde kalan İBDA mensubu 33 kişiye yüzlerce askerin katıldığı operasyon başlatıldı.

şartlardan geçiyor. Bunda hükümetin ne kadar payı var bilmiyorum; fakat Türkiye'ye karşı Siyonistler ve emperyalistler tarafından yürütülen gerçek bir savaş var. Türkiye'yi harabeye çevirmek istiyorlar. Türkiye, bir NATO ülkesi olarak tam bağımsızlığını kazanma yolunda ilerliyor. Bu Siyonizm ve Amerikan emperyalizmi tarafından kabul edilmiyor. Amerikan ajanları Erdoğan'ın başbakan olması için çok yardım ettiler; fakat o ajanları tasfiye etti. Türkiye'de yanlış tarafta duran; fakat özünde kötü olmayan insanlar da inşallah doğruyu bulurlar.

Biz, Türkiye hükümetini destekliyoruz ve desteklemeliyiz. Türkiye, Venezüella'nın önemli bir müttefiki. Türkiye hükümeti, Venezüella hükümetinin bir destekçisi. Türkiye bunu yaparken, Amerikan ajanları tarafından yönetilen birçok Latin Amerika ülkesi Venezüella hükümetini tanımıyor. Bu gerçekten inanılır gibi değil. Venezüella halkı ve Türkiye halkı bu savaştan zaferle çıkacaktır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan yozlaşmış birisi değil. Etrafındakilerin de dürüst insanlar olduğunu düşünüyorum. Buna rağmen niçin şartlar bu kadar zor? Türk halkı çok çalışmasına rağmen para birimi geçen haftaya kadar her gün eriyordu. Bu ancak dış müdahale ile açıklanabilir. Elbette bu duruma düşülmesinde hükümetin de hatalarının payı vardır. Venezüella hükümeti de çok hata yaptı ve neticesi ülkenin harabeye dönmesi oldu. Fakat bu duruma gelmesinin öncelikli sebebi dış müdahale.

Türkiye'deki, Venezüella'daki ve dünyanın geri kalanındaki iyi in-

Biz, Türkiye hükümetini destekliyoruz ve desteklemeliyiz. Türkiye, Venezüella'nın önemli bir müttefiki. Türkiye hükümeti, Venezüella hükümetinin bir destekçisi. Türkiye bunu yaparken, Amerikan ajanları tarafından yönetilen birçok Latin Amerika ülkesi Venezüella hükümetini tanımıyor. Bu gerçekten inanılır gibi değil. Venezüella halkı ve Türkiye halkı bu savaştan zaferle çıkacaktır.

sanların sıkıntılarından kurtulması için Allah'a dua etmeliyiz. Dürüst, cesaretli, saygın, devrimci insanlar Amerikan emperyalizminin ve Siyonizmin açık hedefidir. Amerikan halkı çalışkandır, Avrupadaki insanlardan daha çalışkandır, onların çoğu dürüst olsa da, ABD'yi yönetenler emperyalistler.

2022'de Türkiye ve Venezüella'nın daha iyi durumda olmasını ümit ediyorum. Venezüella dünyanın en zengin ülkesi ve bu zenginliği kullan-

mayı bilmeli. Suriye ve Irak'taki çatışma ortamının ortadan kalkması ve barışın tesis edilmesi gerekiyor. Türk askeri de Suriye'de daha fazla tehlikeye girmemeli. Neler olacağını Allah bilir. Ben hadiselere karamsar yaklaşmıyorum, zaferin bizim olacağına inanıyorum. Türkiye'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın gelecek seçimleri de kazanacağını düşünüyorum; ama hükümet tarafından yapılan hataları tekrar etmemesi gerekiyor. Ayrıca hâlâ ifşa olmamış bazı Gülenistlerin yapacağı sabotajlara karşı da uyanık olunmalı.

Şunu unutmamalıyız ki; Türk ordusunun müdahale ettiği her yerde şartlar iyileşiyor. Libya'ya Türkiye'nin müdahalesi kusursuzdu. Bingazi'deki Hafter'in Trablus'u ele geçirmesine müsaade edilmedi ve şimdi Libya'da bir seçime hazırlanılıyor. Bu seçimlerde Kaddafi'nin çocuklarından biri Libya devlet başkanı seçilebilir. Çünkü Seyfülislam Kaddafi, ülkenin bir kısmı tarafından sevilen, bağımsızlıkçı birisi. Libya, Batı ülkeleri tarafından harabeye çevrildi. Ülkede sadece Araplar yaşamıyor; Berberiler, Türkler, İtalyanlar, Yahudiler ve diğer birçok grup yaşıyor.

Türkiye'de de Yahudiler yaşıyor. Bu hafta bazıları Cumhurbaşkanı Erdoğan ile görüştüler. Bu Yahudilerin bir kısmı anti-Siyonist. Musevilere saygı gösterebiliriz; fakat Siyonistlere asla.

Allahü Ekber!

“Tımarhanede Sıradan Bir Gün”

Faruk Hanedar

Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un geçen hafta yaptığı açıklamaya göre Türkiye'de sosyal ağ kullanım oranı da yüzde 82,8'e ulaşmış durumda. Bu rakamlar, birkaç sene önce Türkiye'nin sosyolojisini yansıtmadığı düşünülen sosyal ağların artık neredeyse herkes tarafından kullanıldığı gerçeğini ortaya koyuyor. Kamuoyu oluşturulmasındaki gücü, sivil toplum inisiyatif rolü belirtmesi ve tabii ki dönen manipülasyonlarıyla sosyal medya artık hakkında kapsamlı araştırmaların yapılması, akademik makaleler ve tezler yazılması gereken bir saha olarak karşımızda. Bu sahada zaten çalışmaların yapıldığını söyleyenler olacaktır... Evet, birtakım çalışmalar yapılıyor; fakat ekserisi sathî kalıyor. Çünkü yargıya, siyasete ve en önemiyetlisi de sosyolojiye tesirine nazaran kitlelerin yönlendirilmeye karşı bu derece savunmasız olduğu bir sahanın teferruatçılık şuuruyla incelemeye tabi tutulması gerekiyor.

Bugüne kadar görmezden gelinen sosyal medya platformlarının artık cemiyetin hislerini şekillendirme ve yönlendirme kabiliyetini haiz araçlar olduğu kaskatı bir vakıa olarak karşımızda duruyor. Misal vermek gerekirse; son birkaç aydır Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın sağlık durumu üzerinden yapılan manipülasyonlar ve artık devleti yönetemiyor olduğu iddiasının köpürtülmesi, en koyu Erdoğan taraftarlarının dahi zihninde “acaba öyle mi?” sorularının belirmesine sebep olmuştu. Bu soru işaretleri ve öngörülemezlik döviz kurlarındaki yükselişle ortaya çıkan kriz ateşine odun taşıdı.

Cemiyetin son derece karamsar bir iklime sürüklenmesinde yönlendirici rolünü Türk'ün ruh köküne düşman olan CHP çevresinin oynadığı aşikâr. Geçmişine bakmadan “Halkın cebinden parasını alıyorlar.” yaygarası koparan bu zevat için Üstad Necip Fazıl, Büyük Doğu Dergisi'nin 1952'nin Haziran ayında yayınlanan 21. sayısında “*Sen ey Nemrudlar kadrosu! Sen bu milleti, 27 yıl boyunca dininden ve imanından itibaren son çarığına kadar soy, perişan ve rehbersiz ortada bırak; yani hakkı, adaleti, insafı, vicdanı, ahlâkı, imanı kökünden baltala; sonra da karşımıza geçip bize bunlardan bahset!*” derken, CHP'ye yaşama imkânı tanındıkça, bu memleketeye yaptıkları fenalıkların ispat edilemez bir hâl alacağından korktuğunu belirtmektedir. CHP işte

bu ispat edilemezlik hâlinin şartlarını, genç neslin CHP'nin ne olduğunu bilmemesinden ve daha ziyade elinde her imkân varken bu küfür şubesinin köküne kibrit suyu dökme cesaretini kendinde bulamayanların tavrından faydalanarak, sosyal medyadan yaptığı manipülasyonlarla unutturmaya çalışırken, Kılıçdaroğlu'nun “geçmişimizle helalleşeceğiz” açıklaması da unutmayanlar için hiçbir açık nokta bırakmama çabasından başka bir şey değildi.

Memleketin üzerindeki kasvetli hava geçtiğimiz hafta Erdoğan'ın “ben buradayım” dercesine yaptığı konuşma ve bir takım ekonomik tedbirleri devreye almasıyla dağılırken, bu kez de yerini her şeyin günlük

L. Özeren

gülüstanlık olduğunu düşündüren bir manzarayı ortaya çıkardı ki bu da memleketimiz için en az diğerleri kadar zararlı.

Sosyal medyadan devam ediyoruz... “Tımarhanede sıradan bir gün” ifadesi Twitter'da sıklıkla karşılaştığımız bir ifade... Aslında memleketi tımarhaneye çevirenlerin kendilerinin akıl hastası olduğunu inkâr etmek için kullandıkları bir paravandan başka bir şey değil bu cümle. Olsun, en azından tımarhanelik vaziyetlerinin idrakinde olmaları da güzel. Zira sanayicisinin (TÜSİAD) doların düşmesi ve faizin artmasını istediği ve bunun için hükümete “neo-liberal” politikaların uygulanması gerektiği yönünde ultiमतom vermeye kalktığı,

M. Sarıkaya

kendisini “solcu” olarak tavsif eden BirGün'ün haber diliyle bu açıklama destek verdiği göz önünde bulundurulursa, memleketi tımarhaneye çevirmek konusunda pek mahir oldukları bile söylenebilir...

Geçen hafta bazı gazetecilerin Foy token diye bir kripto paranın sosyal medya üzerinden reklamını yaparak insanların milyarlarca lira dolandırılmasına sebep olduğu ortaya çıkmıştı. Twitter'da yaptığı paylaşımlarla bu tokenin reklam yüzlerinden olan İYİ Partili Levent Özeren ise tam da bu mevzunun gündemde olduğu günlerde cehaletini açığa vurmaya meşguldü. Erdoğan'ın faiz meselesi çerçevesinde “nas ne gerektiriyorsa onu yapacağım” sözüne muhalefet edeceğim diye cehaletini fâş eden Özeren, “Nas Sûresi ve ayetleri yeni mi indirildi?” diye sordu. Aslında senelerce “kurban bu sene de hacca denk geldi” şeklinde haber yapılan Müslüman memleketinde, bir başka Twitter kullanıcısının “Naslar ayetleri barındırır, Nas Sûresi ile alâkası yok” demesi üzerine Özeren'in Google hazretlerinden aldığı bilgi ile “Nas Sûresi altı ayetten oluşuyor.” cevabını vermesi pek yadırganacak bir şey değil; fakat toplumun, memleketin tımarhaneye döndüğü iddiasında olan bir kesiminin halet-i ruhiyesini göstermesi bakımından ehemmiyetli. Fakat bu hatanın ardından yüzü bile kızarmadan, nedamet getirme ihtiyacı dahi hissetmeden aynı istikamette devam edebilmesi ise patolojinin meselesi...

Yine geçen hafta Habertürk'ün Ankara Temsilcisi Muharrem Sarıkaya'nın bir muhabiri canlı yayında tartaklaması ve karşısındaki Gaziantep Belediye Başkanı Fatma Şahin'in hiçbir şey olmamış gibi fındık fıstıktan bahsetmeye devam etmesi gündemdeydi. Bu mevzuun gündem olması ve Muharrem Sarıkaya isimli gazetecinin halkın önüne çıkacak yüzünün kalmaması da sosyal medyanın tesir gücüne bir misal olarak gösterilebilir.

Anlaşılabileceği üzere; sosyal medya olmasa 3-5 kişinin duyabileceği hadiseler üzerinden toplumsal tepkiler oluşabilirken, öte yandan bu platformlarda cehaletin ve nobranlığın da bini bir para etmiyor. Bu hâliyle de bir gayya kuyusunu hatırlatmıyor değil. Sosyal medya ile büyüyen gençlerin, gerçek hayatta olamadığı kılıklara bürünerek, menfi görünümüne mukabil doğru yöne kanalize edilirse en müsnet noktalara da varacak şekilde hislerini uçlarda yaşamasının ve düpedüz menfi tesirler uyandıracak şekilde itidalden uzaklaşmasının izahı da bu olabilir.

-7 Ocak 2000-

Hasan Meriç, Bandırma Cezaevi'ne düzenlenen operasyon neticesinde şehid oldu, 15 İBDA'cı yaralandı.

Yolu yolumuzdur...

TAYYAR TERCAN: 5 OCAK'TA SADECE BANDIRMA CEZAEVİNE DEĞİL, TÜM MÜSLÜMANLARA OPERASYON YAPILDI!

5 Ocak 2000'de Kemalist rejim askerleri Bandırma Cezaevi'ndeki İbda bağlılarına niçin operasyon yaptı?

5 Ocak 2000 yılında Bandırma Cezaevi'nde yatıyorduk. İbda fikriyatına bağlı tutsaklar olarak, uzun zamandır operasyon bekliyorduk. Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun baş eğmez tavrı, Kemalist rejimin hedefindeydi... Kemalist zihniyet uzun zamandır Müslüman tutsaklara dışarıda yapamadığını yapmak için, yani boyun eğdiremediği Müslümanları sindirmek, boyun eğdirmek için fırsat kolluyordu... Bu amaca hizmet için Bandırma'da İbda'ya bağlı tutsaklara operasyon yaptılar. Bu sadece cezaevi operasyonu değil, Müslümanlara ders verme operasyonunun başlangıcıydı aslında. Çünkü 1999 yılını "Kurtuluş Yılı" ilan eden Mütefekkir Mirzabeyoğlu'nun bedenlen esir edilmesi bile o İslâmcı mücadeleyi durduramamıştı. Tabir yerindeyse İbda'ya esaret zinciri taktırlamadı. Kumandan Mirzabeyoğlu, İslâmcı mücadelenin sembol ismi olarak Kemalist rejimi değiştirmeyi hedefleyen, sistem çapında fikriyle, duruşuyla, aksiyonuyla meydandaydı. Mirzabeyoğlu ve ona bağlı olan İbdacıların cezae-

vinde iradesini kırma operasyonuydu 5 Ocak!

5 Ocak'tan önce de çeşitli zamanlarda operasyonlara kalkıştılar, geri püskürtüldüler. Değişik şekilde hamleler yapıldı, dışarıda ailelere ve gönüldeşlere baskı yaptılar... Cezaevinde de öncelikle Metris olmak üzere belli operasyonlar yapıldı.

Böyle bir operasyonu bekliyor muydunuz, hadisenin seyri nasıl gelişti ve direniş nasıl gerçekleşti?

Operasyonu bekliyorduk çünkü kartlar açıldı... Biz, sistemin değişmesini hedefliyoruz ve bu manada aksiyoner İbda fikriyatının tavrını takınıp, 1999'u "Kurtuluş Yılı" ilan eden Kumandan'dan güç alıyoruz. Hâdisenin seyri çok karışık. Kemalist zihniyetteki insanlara güven olmaz; şimdi bile... Şu anda dahi görüyoruz, birçok platformda sözlerini tutmuyorlar. Bürokraside de böyleler, sözlerinin eri değiller. Kemalist anlayıştaki askerî bürokrat da aynı, hukuk adamı da... Bizimle önce gelip konuştular, diyaloglar sürdü, anlaşmalar yapıldı. Kazım Ağabey'in (Albayrak) öncülüğündeydik; cezaevi idaresi, savcılık, bakanlığın adamları falan geldi... Konuştuk.

İstekleri, başka bir cezaevine sevk edilmemiz üzerine. O dönem F

tipi hikayesi var biliyorsunuz, F tipi-ne geçiş dönemi var. Bize, Müslüman İbdacılara yapılan operasyondan sonra, solculara da yapıldı Hayata Dönüş Operasyonu adı altında. Fakat Müslüman tutsaklara yapılan, İbda bağlarına yapılan operasyonun ismi "Noel Baba Operasyonu" olarak adlandırıldı. Müslümanlara yapılan operasyonun ismini "Noel Baba" olarak koyan bir zihniyet bunlar zaten.

İdareyle yapılan konuşmalarda hiçbir zarar verilmeden görevlilerin bizi toplayacağı, başka bir cezaevine nakledileceğimiz söylendi. Fakat niyetlerinin öyle olmadığı ortaya çıktı. Adamlar ciddi ciddi katliam yapmaya gelmişlerdi. Pazarlık faslına bile o kadar ağır şekilde hazırlanmışlar ki şaşırırsınız, içeride esir olan insanlara karşı tam teçhizatlı, silahlı gelmişlerdi.

Şunu da söyleyelim, operasyondan sonra yaralıyım ben, yaralı bir şekilde çıkarken başka arkadaşlar da gördü, o zamana kadar cezaevinin kendi personelinden olan ve bizimle davalık olan, hatta bizimle sürtüşme içinde olan bir komutan vardı; o bile yaşanan vahşetten, yapılan saldırıdan rahatsız olduğunu ifade etti. Anadolu insanı Müslümanlara saldırmaz, ateş etmez, öldürmez. Tıpkı Metris Operasyonu'nda olduğu gibi, bize, Bandırma'ya da özel hazırlanmış rütbeli bir ekibin gönderildiğini öğrendik.

Operasyon öncesi diyalog devam ederken, biz bunların niyetlerinin kıyım-işkence olduğunu anladık ve savunmaya geçtik... Saldırıya başladıklarında, bütün malta koridorlarından bizim avlularımıza bakan pencerelerin önlerinden ikişer gruplara ayrılıp, ateş ettiler, böylece operasyon

başladı. Nişan alıp ateş etme mevzuları oldu. Siper aldık.

Üçüncü gün Adalet Bakanlığı operasyonun durdurulması yönünde bir söylemde bulunurken, Genelkurmay'dan, "Bu operasyon sonuna kadar gidecek, bitirilmeyecek." noktasında bir talimat gelmişti.

Hasan Meriç'in şehadetini anlatabilir misiniz? Kendisiyle alakalı hatıralarınızdan bahsedebilir misiniz?

Hasan Meriç benim gözümün önünde vuruldu. Ara maltadan bizim bulunduğumuz avluya sürekli ateş ediliyordu. Onların bulunduğu ara maltaya 7 kişi çıktık. Bir kişi dışında herkes vuruldu orada. Ben de orada G3 mermisiyle vurulanlardım. Alev söndürme tozu gibi bir şey atıyorlardı, devamlı ateş ediliyordu, karanlıktı, bir taraftan su sıkılıyordu o esnada. Ben vuruldum, yere düşerken Hasan'ın da arkasına doğru çok yumuşak bir şekilde düştüğünü gördüm.

Ondan sonra oradaki arkadaşların çoğu vuruldu. Diğer arkadaşlar, toz duman içerisinde vurulmuşken o aradan çıkarttılar. Tek tek bizi kendi koğuş avlumuza aldılar. Hasan o sırada kapıya yakındı ve durumu ağırdı. Biz elimizi uzatıyorduk, arkadaşlar ateşin içinden bizi çekiyorlardı. Hasan hiç hareket edemiyordu. Sonrasında ben vurduğum için beni aşağı aldılar, yatırdılar. Öğrendik ki, Hasan'ı alıyorlar, koridora sokuyorlar, oradan götürüyorlar. Orada da şehit oluyor zaten.

Hasan çok naif bir adamdı, sakın bir adamdı. Tebessüm eden yüzünde, sakınlık vardı hep... Tuhaf, insan yaşarken fark etmiyor; ama sonra

Hasan çok naif bir adamdı, sakın bir adamdı. Tebessüm eden yüzünde, sakınlık vardı hep... Tuhaf, insan yaşarken fark etmiyor; ama sonra bakınca fark ettik ki bir tevekkül tarafı vardı Hasan'ın... Şehid tevekkülü varmış onda. Akli başında bir gönüldaşımızdı Hasan, normal hayatında zaten belirli bir acı içinde yaşamıştı. Operasyonda 8 yaralımız vardı bizim. Hasan Meriç şehid oldu. Hasan şehid verildikten sonra, yine operasyon devam etti, artık belli bir noktadan sonra bizi açıktan öldürmek için yaralıların olduğu çadırı yakmaya kalktılar.

bakınca fark ettik ki bir tevekkül tarafı vardı Hasan'ın... Şehid tevekkülü varmış onda. Akli başında bir gönüldaşımızdı Hasan, normal hayatında zaten belirli bir acı içinde yaşamıştı.

Operasyonda 8 yaralımız vardı bizim. Hasan Meriç şehid oldu. Hasan şehid verildikten sonra, yine operasyon devam etti, artık belli bir

noktadan sonra bizi açıktan öldürmek için yaralıların olduğu çadırı yakmaya kalktılar. Biz yaralılar var dediğimiz halde, molotof attılar. Çok dehşet sahneler yaşadık...

Bandırma direnişinde bende kalan iki sahne var. Birincisi, Allah'ın yardımını aşikâr bir şekilde gördük. Ortalığı gaz bombasına boğdular, bir rüzgâr geldi, bütün bunları zehirledi. Bizzat anlık Allah'ın yardımını görme noktasında, dehşet bir korkuya düşmüşlerdi.

Ben yaralıyım, duvarın dibinde yatıyorum. Yanımda yanlışı hatırlamıyorsam, İsmail var, o da yaralı... Önümüze devamlı gaz bombası ve molotof attıkları için, yüzümüze gelmesin diye önümüze bir tane dolap koymuş arkadaşlar. Yanımıza gelen gaz bombasını, gözlerimizi kapatıp elimizle bulup arkadaşlara veriyoruz, onlar da suyun içine koyuyorlar.

Bizim durduğumuz yer, bizim koğuşun bahçeye çıkan kapısı sağ tarafımızda kalacak şekilde... Sol tarafta da pencereler var, pencerelere silahlarını dayamışlar oradan ateş ediyorlar.

5 Aralık Operasyonu, Noel Baba Operasyonu'nun birinci ayağıydı. Sonra bizi oradan aldılar, toplu halde Eskişehir Cezaevi'ne gittik. Tabii yaralılarla bir süre Bursa Hastanesi'nde tedavi gördük. Bizden 20 gün sonra da Metris'e Noel Baba Operasyonu'nu yaptılar. Orada da şehidimiz ve yaralılarımız oldu. Kumandan Salih Mirzabeyoğlu'nun şahsında Müslüman Anadolu'nun direnişini kırmak, inananları yolundan döndürmek amacıyla kalkıştılar bunlara... İslâm düşmanları fizikî ve psikolojik, en ağır işkenceleri yaptılar... Telegram işkencesiyle de Kumandan'ı hedef almaya devam ettiler.

PANORAMA 2021

2021 senesini geride bıraktık ve 2022 senesine girdik. Sizler için geçtiğimiz sene yaşanan hadiselerin panoramasını çıkardık. 2021 senesine bu panoramadan baktığımızda da dünya düzeni değişiminde kilit senelerden birini geride bıraktığımız görülecektir. Ümidimiz, duamız 2022'nin İslâm İhtilâl ve İnkılâbı yılı olması... İşte 2021'in panoraması:

OCAK 4

Prof. Dr. Melih Bulu Boğaziçi Üniversitesi'ne atandı. Ardından üniversitenin akademisyenleri ve öğrencileri tarafından protesto edildi. Daha sonraki haftalarda ise sapıklar tarafından sözde bir "sanat sergisi"nde Müslümanların mukaddes değerlerine saldırıldı.

OCAK 6

ABD'de Trump'ın Washington DC mitingi sonrası Trump destekçileri oylama yapılan Kongre binasını bastı. Olaylarda 4 kişi hayatını kaybederken çok sayıda kişi de yaralandı.

MART 19

İslam dünyasının önde gelen âlimlerinden Muhammed Ali es-Sabuni, Yalova'daki evinde 91 yaşında vefat etti.

MART 30

Ukrayna ve Batılı ülkeler, Rusya'nın Kırım'a ve Ukrayna'nın doğusundaki Donbass bölgesine askeri sevkiyat yaptığına dair uyarılarda bulundu.

NİSAN 4

Askerlik şerefinden yana nasipsiz 104 emekli amiral eski si, "Montrö'nün tartışmaya açılması" ve Atatürk ilke ve devrimleri konusunda bir bildiri yayınladı.

NİSAN 14

14 Nisan: Sokağa çıkma kısıtlaması başladı.

NİSAN 29

Tam kapanmaya geçildi.

HAZİRAN 4

Cumhurbaşkanı Erdoğan Karadeniz'de 135 milyar m3 doğalgaz bulunduğunu açıkladı.

HAZİRAN 8

Ayasofya Camii'nde, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın da katıldığı hafızlık öğrencilerinin icazet töreninde, emekli İmam Mustafa Demirkan, Bakara Sûresi'nin cami ve mescidleri kapatanlar ile alakalı 114. âyetinin meâlini okumasının ardından İslâm düşmanlarının taarruzuna uğradı. İslâm düşmanı Kemalistler görünürde Hoca esasta ise Kur'an-ı Kerim ayetleri hakkında M. Kemal'e hakareten suç duyurusunda bulundu.

HAZİRAN 12

Peygamber Efendimiz'in 35'inci kuşaktan torunu Hadis Alimi Seyyid İbrahim el-Ahsai, Rahmet-i Rahman'a kavuştu.

HAZİRAN 22

Kuzey Makedonya'nın kuzeybatısındaki Kalkandelen şehrinde hayatını Kur'an-ı Kerim'e ve hafız yetiştiriciliğine adanmış Molla Mahmud Efendi Aslani, 89 yaşında vefat etti.

TEMMUZ

23

Fransa'da, Müslümanların ötekileştiren, İslâm düşmanlığını körükleyen "Cumhuriyet Değerlerine Saygıyı Güçlendiren Prensipler" adlı tasarısı, Ulusal Meclis'teki nihai oturumda oylanarak yasalaştı.

28

49 ilde çıkan 299 orman yangınında 9 kişi vefat etti, yüzlerce kişi yaralandı ve yüzbinlerce hektar orman arazisi küle döndü. Bu yangınlar 12 Ağustos'a kadar sürdü.

28

Binlerce gayri müslimin İslâm'la şereflenmesine vesile olan Japonya fatihi Nimetullah hoca ebediyete irtihal etti.

31

Başta Suriyeliler olmak üzere göçmenlerle alakalı yapılan karapropaganda neticesinde memleketimizde ırkçılığın yükseldiği günlerde Konya'da yaşanan bir hadiseyi, kendilerine "İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri" adını veren bir grup, "ırkçı katliam" şeklinde değerlendirdi ve protesto etti. Kasımpaşa'ya inen grup civar tarafından sopolandı.

EYLÜL 2

Eski Tüm Partiler Hürriyet Konferansı lideri Seyyid Ali Geylani ev hapsinde tutulduğu Srinagar'daki evinde Hakk'ın rahmetine kavuştu.

EYLÜL 9

Balıkesir'de Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Balıkesir'in kurtuluş yıldönümünde büyük bir skandala imza attı. CHP'ye yakınlığıyla bilinen dernek sözde kurtuluş programında Osmanlı'dan kurtuluşu çarşafı bir kadını zincire vurarak kutladı.

EYLÜL 23

On binlerce kişinin hidayetine vesile olan Filipinli Vaiz Şeyh Muhammed Dilabina, tedavi gördüğü Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'daki hastanede vefat etti.

- **1 Ekim:** Çin, Tayvan'ı hedef aldı ve hava sahasına çeşitli askeri tatbikatlara başladı.
- **6 Ekim:** Paris İklim Anlaşması, TBMM'de onaylandı.

KASIM 9

Suriye'nin kuzeydoğusunda neredeyse yanyana üsler kuran ABD ve Rusya, PKK/YPG'ye Türkiye'ye karşı 'direnmeleri' için yoğun mühimmat takviyesinde bulundu.

KASIM 11

ABD aylar süren hazırlıklardan sonra Türkiye'ye 45 kilometre mesafedeki Yunanistan'ın Dedeoğaç limanına dev askeri sevkiyat gerçekleştirdi.

KASIM 16

Edebiyat dünyasının usta kalemlerinden, şair-yazar Sezai Karakoç vefat etti.

- **5 Aralık:** Necip Fazıl'ın talebelerinden şair ve yazar Mustafa Yazgan 81 yaşında vefat etti.
- **6 Aralık:** Kanser tedavisi sebebiyle 2 kez ameliyat geçiren Prof. Dr. Teoman Duralı, İstanbul'daki evinde 74 yaşında vefat etti.
- **20 Aralık:** Döviz kurlarının sert yükseliş gösterdiği, memleketin ekonomik kriz belirsizliğine sürüklendiği günlerde, uzun süre devleti artık yönetemediği yönünde algı oluşturulan Cumhurbaşkanı Erdoğan, Kabine Toplantısı'nın ardından millete seslendi. Bu konuşmayla döviz kurlarında düşüş başladı. Dolar kuru 18'den 10'lu seviyelere indi ve Erdoğan güven tazeledi.

VEHBI VAKKASOĞLU: İDEOLOJYA ÖRGÜSÜ BİR ÇÖZÜM TEKLİFİDİR, BİR TOPLUM PROJESİDİR

Vehbi Vakkasoğlu kimdir?

1947 yılında Kahramanmaraş'ta doğan Vehbi Vakkasoğlu, İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünden mezun olmuştur. Öğretmenlik mesleğine Milli Eğitimin değişik kademelerinde emek vermiştir.

Vakkasoğlu, Türk çocuklarının eğitimine katkıda bulunmak için Berlin'e tayin edilerek altı yıl kadar Almanya'da çalıştı.

Yazarın ilk kitabı olan Mehmet Akif, 1968'te yayınlanmıştır. O günden bugüne 40 esere imza atmıştır. Bunlar edebiyat, tarih, psikoloji ve din konularındadır.

Vehbi Vakkasoğlu'na göre eğitim hizmetlerinden emekli olmak imkansızdır. Bu sebeple yeryüzünü bir okul haline getirmeye, seminer ve konferans halkasını genişletmeye çalışmaktadır.

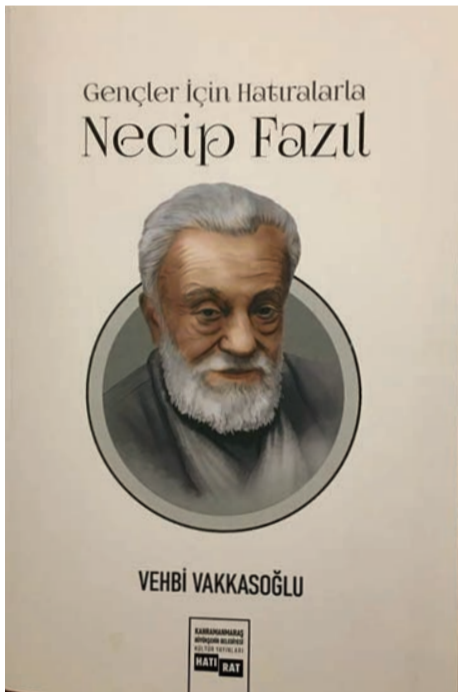
Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları'ndan "Gençler İçin Hatıralarla Necip Fazıl" kitabınız çıktı... Hayırlara vesile olsun, istifade edilsin. Kitab piyasaya verilmeyen ancak belediye tarafından dağıtılıyor. Biz de bu yoldan aldık.

Teşekkür ederim, Allah razı olsun. Evet, isteyene gönderiliyor... Anlayana, uygulayana çok olur inşallah.

İnşallah... Kitabınızı okudum. En başta rahmetli babanızın, vasiyetini yerine

getirmenizin ehemmiyetini, onun manevî yönünü hissettim. Biraz geç de olsa, o vazifeyi yerine getirmiş oldunuz. Hayırlı evlat diye çok güçlü bir tabir var bizim kültürümüzde. Röportajımızın mevzuu bu değil ama yine de hislerimi söylemek istedim. İyi bir şey yaptığınızı hissettim.

Teşekkür ederim...

"Büyük Doğu Üniversitesi'nden mezunum!"

Rahmetli babanızdan bahis açalım istiyorum, ilk sualim de şu olacak; babanız Hilmi Vakkasoğlu diyor ki, "Benim hiç tahsil hayatım olmadı ama bana Büyük Doğu Üniversitesi nasib oldu. Bütün bildiklerimi ve kültürümü Necip Fazıl'a borçluyum. Daha da mühimi inançtan, irfandan, insanlıktan ne kadar nasibim varsa, hepsinde Üstad'ın büyük bir payı vardır. O, beni bana getiren, imanın tadını ve heyecanını hissettiren adamdır!" ve sözün sonunu da şöyle bitiriyor: "Ömrümün en derin neşesi ve iftiharıdır..."

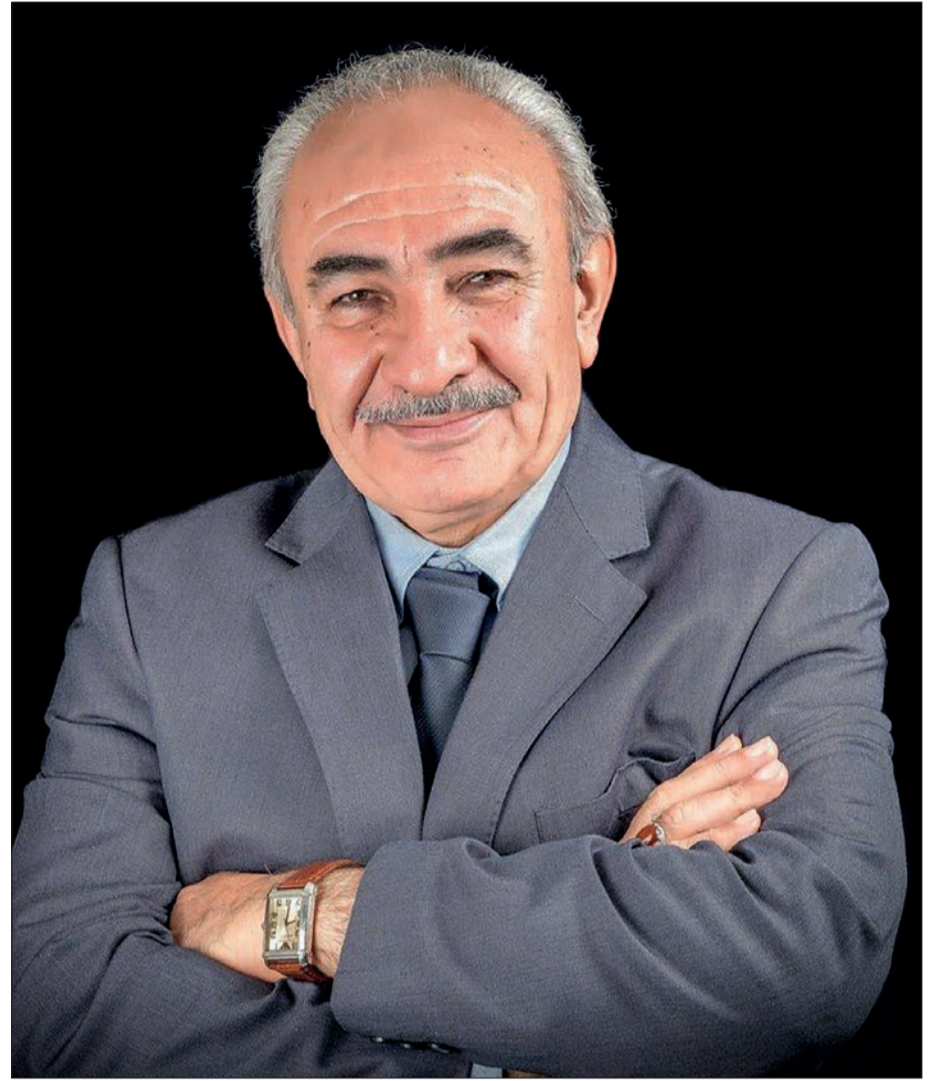
Evet, doğrudur...

Çok ehemmiyetli tesbitler...

Necip Fazıl'ın misyonuna da işaret ediyor. Bu mesele hakkında ne söylemek istersiniz?

Evet; naklettiğiniz sözleri rahmetli babam her ortamda, hiç çekinmeden ifade ederdi... Üstad Necip Fazıl'ın kulağına kadar gitmiş bu... Üstad, Maraş'a konferansa geldiğinde, babam protokolün en ön sırasında oturuyor... Tanışıyorlar, 1949'dan itibaren... Ben de salondaydım, evvelden Yıldız Sineması derlerdi oraya. Üstad, "Hilmi gel buraya!" dedi. Babam çok heyecanlandı, ayağa kalktı... Üstad yine, "Gel buraya Hilmi!" dedi, daha gür sesle, emir kipiyle... Babam, beş-altı basamaktan çıktı sinemanın koca

sahnesindeki kürsüye, Üstad'a doğru yürüyor... "Söyle, duysunlar! Nereden mezunsun?.." Babam da çekingen bir hâlde, mikrofondan seslenerek, "Büyük Doğu Üniversitesi'nden Üstad'ım!" dedi. Tabii, Üstad'ın çok hoşuna gitti: "Duymadılar! Daha yüksek sesle söyle!.." Babam da azağının çıktığı kadar, "Büyük Doğu Üniversitesi'nden mezunum!" dedi.

İnsanların birçoğu da ilk seferde anlayamadı. Üstad, "Neden alkışlamıyorsunuz bu sözü?.." dedi, salonda alkış tufanı. Peder de iki büklüm tabii, sıırsıklam... Üstad, "İki Hilmi'm var" derdi. Biri rahmetli babam Hilmi Vakkasoğlu, diğeri de Hilmi Oflaz. Necip Fazıl'ı sevenler, özellikle İstanbul'da olanlar bilirler...

Evet...

Hilmi Oflaz, "Üstad'ın metafizik oğluyum." derdi. Allah rahmet eylesin. İkinci Hilmi de Kahramanmaraşlı Kitabçı Hilmi Vakkasoğlu... Mahallî olarak bilenler bilir... İşte bilenler de artık tarih oluyor, unutuluyor... Unutulmasın diye, hatıralarıyla bir nebze bahsettim.

"Büyük Doğu Üniversitesi" derken, bu bir iltifat, güzel bir lâf şeklinde anlaşılabilir. Aslında babanız bunu çok güzel ifade ediyor: "Ömrümün en derin neşesi, imânımın heyecanını ve tadını hissettiren adam!" diye... İslâmci camiada bu meselede bir eksiklik var.

Maalesef. Heyecan yok!

"Rahat zamanın içi boş mücahidleri!"

Evet. Bu açıdan da Necip Fazıl çok ehemmiyet arz ediyor. İlim çevrelerinde de kuru işler yapılıyor, akademik çevreleri de kastediyorum... Orada da heyecan yok. O çevreler de, Necip Fazıl'ı da "süslü sözler, edebî sözler sahibi bir adam" olarak görüyor.

Çok doğru bir tesbit. Öyle görü-

yorlar. Gençler İçin Hatıralarla Necip Fazıl isimli kitabım, babamın vasiyeti olmakla beraber, yazılış sebeplerinden biri de bu... Üstad'ı yanlış düşünenlere, küçümseyenlere karşı yazılmış bir kitab. Hatta bu gaflete düşen dostlarım da var. "Necip Fazıl bitti, yahu bütün pandemi sürecinde sen buna mı çalıştın?" diye emeğime acıyanlara bir cevap bu kitabım aynı zamanda! Şimdi rahat köşelerinde oturup, atışın serbest olduğu, hiçbir fikrin neredeyse suç sayılmadığı, hapisane yerlerinin unutulduğu bir dönem yaşıyoruz, özellikle bizim camiayı kastediyorum! Bunlara, "rahat zamanın, içi boş mücahidleri" diyorum ben. Mücahid mefhumunu burada kullanmak istemezdim ama... Başka kelime bulamadım! Atış serbest, ne dersene de, "hepsi doğru" eline kalem alan yazıyor, üç kitabla birkaç gecede meşhur oluyorlar, TV ekranlarının sihriyle istifade ediyorlar, kendilerini de bir şey zannediyorlar. İnşallah bir şey olanları da vardır içlerinde. Ama hiçbiri Necip Fazıl olamıyor! Hatta Üstad'ı küçük görenlerin hepsini üst üste koysanız, yarım Necip Fazıl etmiyor! Çünkü dava heyecanı yok bunlarda.

Niçin dava heyecanı yok?

Çünkü o samimiyet yok! O aşkla bağlanmak zor; yolunun yolcusu olmayı sopa yiyerek de olsa isteyen yok. İşin ucunda hapisane hapisane gezmek, her türlü zulme uğramayı şeref bilme duygusu yok ki bunlarda! O yolda ilerlemeyi göze almamışlar

**Dava aşkı yok.
O aşkla bağlanmak
zor; yolunun yolcusu
olmayı sopa yiyerek
de olsa isteyen yok.
İşin ucunda hapisane
hapisane gezmek, her
türü zulme uğramayı
şeref bilme duygusu
yok ki bunlarda! O
yolda ilerlemeyi göze
almamışlar ki. Hele yaşı
40'ı aşmamış olanlar,
Ak Parti'den başka
dert bilmiyorlar, Tayyip
Bey'den başka da
siyasetçi tanımıyorlar.
"Bu memleket hep
böyle geldi, böyle
gidiyor." yanlıgısı içinde
hareket ediyorlar.
Dolayısıyla yakın tarih
bilgisini gençlere
aktarmak lâzım. Ben
bu kitapta dikkat
buyurduysanız, yakın
tarihe atıflar yaptım.**

ki. Hele yaşı 40'ı aşmamış olanlar, Ak Parti'den başka dert bilmiyorlar, Tayyip Bey'den başka da siyasetçi tanımıyorlar. "Bu memleket hep böyle geldi, böyle gidiyor." yanlıgısı içinde hareket ediyorlar. Dolayısıyla yakın tarih bilgisini gençlere aktarmak lâzım. Ben bu kitapta dikkat buyurduysanız, yakın tarihe atıflar yaptım. Bunlar hep acı hatıralar. İnşallah bu acı hatıralar, yaşı kırkı aşmamış genç arkadaşlara acı içinden ayrı bir tat verir, lezzetlerini değiştirir, geçmişten ders alırlar... Dileğim bu.

**"Üstad sadece
kafaya hitab etmez!"**

Peki, "Necip Fazıl ilmî değil" diyenlere ne diyeceksiniz? Bilhassa akademik çevreler hakkındaki düşünceleriniz?

Akademik çevrelerin Allah iyiliğini versin! At gözlüğünü takıyorlar, iş yapıyorlar! Maalesef dinî alanda bile (özellikle tefsir-hadis) temel kaynakları hâlâ Batı'da arıyorlar. Sonra da akademisyenlik yapıyorlar! Zannediyorlar ki, anlaşılmaz cümleler kurmak, bol dipnot koymak "ilim yapmak!" Bu film yapmak bile değildir. İlim, bilgileri kendi kafanızda ve gönlünüzde hazmetmeyle başlar; kendine mâl etmek, gönlüden

de güzellikler katacaksın ki, orijinal bir şey çıkacak ortaya. Necip Fazıl bunu yapabildiği için tesirlidir. Onun bir cümlesini okuyan, ilkokul bile okumamış adam, rahmetli babam heyecana gelirdi. Üstad sadece kafaya hitab etmez. Siz de ilk sorunuzda belirtmişsiniz. İlim sadece kafa işi değildir. Fuzulî'nin dediği doğrudur:

*Aşk imiş her ne var âlemde
İlm bir kıl ü kâl imiş ancak*

"İlim, bir dedin, dedi hâdisesinden ibarettir, aşk var her ne varsa varlık adına bu âlemde" diyor. İlmin içine, tasavvufî heyecan girmezse, bilginin içine biraz yürek katılmazsa nasıl olur?.. Bir de bu bilgiyi Allah ve Resûlü için karşısındakine veremezse bu adam ilim yapmıyordur.

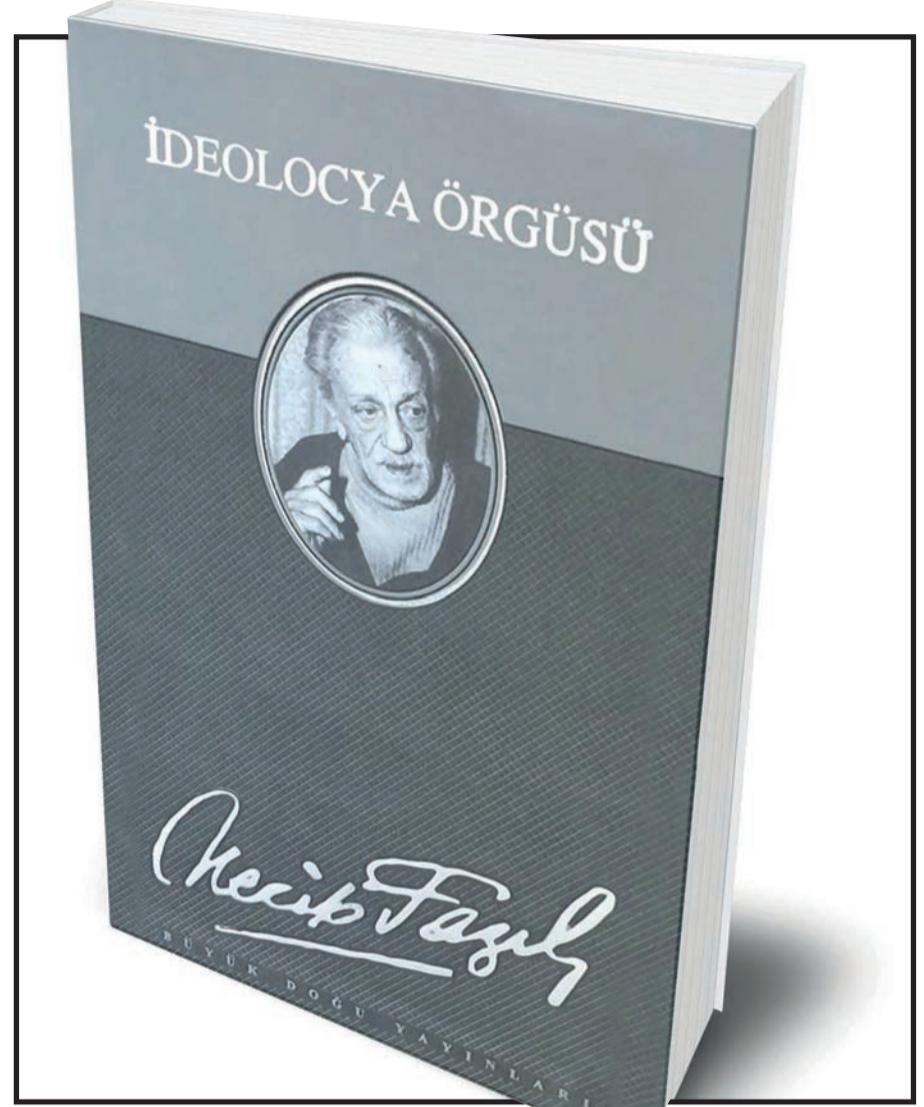
Okunmayacak kitablara malzeme yığılmaktan başka bir işe yaramaz bunlar. İsbatını yapayım. Vefatının üzerinden neredeyse kırk yıl geçti, Üstad Necip Fazıl hâlâ diri, hâlâ heyecanını paylaşıyor. Ama "Necip Fazıl'da ilim yok" diye tenkid edenlerin babalarının hepsi öldü, dedeleri de toprak oldu. Onların yazdıklarının adı bile bilinmiyor! Necip Fazıl gibi elden ele, dilden dile, gönülden de gönüle gezmiyorlar! Ben faydalı olana bakarım, milletimin yüreğine dokunana bakarım. Sen hemen "ilim" dağıt, tozlu raflarda unutulacak kitabların... Beni şahsen ilgilendirmez... Ben eğitimciyim; senin kitabların insanıma, millete hangi kültürü aşıladı, hangi güzelliği verdi, hangi irfan kültürünü aşıladı, hangi iman aşıladı ben buna bakarım... Bakıyorum, Necip Fazıl bunu hâlâ yapmaya devam ediyor, yapacak da. Şimdi sen ne hakla "ilimsiz" diye bir tenkidde bulunuyorsun?..

Tefsir ve hadise dahî Batı kaynaklarıyla bakıldığını söylediniz... Biraz açabilir misiniz?

Ağabeylerim, yaşlıtlarım ve benden sonraki nesil... Çok iyi hatırlıyorum, İbrahim Canan hocadan mesela... Süreyya Sırma hocamdan... Hatıralarını okudum. Efendim, tefsir ve hadis doktorası yapmak için Paris'e gidiyorlar... O dönemdekilerin bazısı Hollanda, bazısı da Belçika'ya gidiyor... İngiltere'yi de unutmayalım. Diğer yerleri söylemiyorum bile. Bunlar din eğitimi temelini başlangıcı. Doktorasını yapmak için tâ oralara gidiyorlar. "Müşteşrik" dediğimiz, hiç de İslâm'a dost olmayan ama iyi bilen adamlardan ders alıyorlar. Demek ki, İslâm'ı "iyi bilmek" ve akademide "göz kamaştırın" biri olmak için "Müslüman olmaya gerek bile yok"muş!.. Bizimkiler de gidip onlardan ders alıyor.

Müşteşrikler, fitneyi "ilim" kılıfı ile yayıyor, o fitnelere de "fikir" diye burada tercümanlık yapan ilahiyat çevreleri var.

Maalesef... Oralara girmeyelim, girersek çıkamayız! Kur'an hocası,

tefsir hocası olup da Mukaddes Kitabımıza dil uzatan -haşa- adamlar var... Rahmetli Necip Fazıl olaydı, sözden kılıç yapıp saplardı bunlara, kükrerdi! E kitabımda bunların çok örneğini de yazdım...

Bu arada Necip Fazıl'ın Doğru Yolun Sapık Kolları isimli eseri, ilahiyatçıların başucu kitabı olması gerekir.

Evet. O sapık kollar var ya, onların temsilcileri çoğaldı! Adlarının başında da "profesör" yazıyor, maalesef...

Bu mevzu her zaman takibimizde inşallah... Yine kitabınızda "Resûlullah Aşkı" başlığı altında bir sözünüz var... Diyorsunuz ki; "Ben dinî tahsil yapmış bir kimseyim. Orta, lise, yükseköğretim hayatımda dinimizi güzel anlatan birçok hocam oldu. Kendilerinden birçok şey öğrendim, hepsine müteşekkirim. Ancak itiraf etmeliyim ki, bendeniz, Allah ve Resûlü'nün bir aşk konusu olduğunu Necip Fazıl'dan öğrendim ve onu bu sebeple çok sevdim." Bu tesbitiniz çok önemli. Aslında çağımıza hitab eden kurtarıcı bir reçete!.. İmam Hatiplerde siyer hocaları veya ilahiyattaki hocalar Allah ve Resulü aşkını mı öğretiyorlar yoksa kronolojik siyer mi öğretiyorlar?

Sorunuzun içinde cevabı var; bilen böyle sorar soruyu. Şimdi Peygamberimizin hayatı anlatılıyor isteyenlere, İmam Hatiplerde ise mecburen anlatılıyor. Klasik usûl şudur: "571'de Mekke'de doğdu." Bu hiçbir

devri titretmiyor. Bu bir bilgi ak-tarımıdır. Oysaki bu işin eğitimi lazımdır. Eğitim de sırf akılla, sırf bilgi yüklemekle olmuyor. Gönlü işin içine sokmak ve o bilgilerin içinde iman heyecanını yaşamak ve yaşatmak. Yaşamayan yaşatamıyor. Hocalarımız yaşasalar halleriyle dilleriyle anlatamaları bile hal sirayet ediyor. Hal saridir derler, hal sirayet eder. Ama halinde aşk şevk yok, adam kuru bir bilgi; orta çağ tarihi anlatır gibi, yakın çağ tarihi anlatır gibi bilgiyi naklediyor. Bunu bir robot da yapabilir. Bir makineye de bunu yaptırabilirsiniz. Ama asıl yapılması gereken anlattığı konuyu, bir aşk, bir heyecan, bir seveda, bir yaratılış bilinci, hakka yaklaşılan, yücelik duygusu olarak hissedecek ve hissettirecek. Bunu hissedenin zaten hissettirmemesi mümkün değil. Dolayısıyla bugün eksiklerimiz bu. Memur zihniyetiyle olmaz bu. Onun için bana derler ki; bu kadar Resulullah (sav) dersiniz, güzeller güzeli dersiniz, heyecanla anlatırsınız, hâlâ tek başına Peygamberimizle ilgili bir kitabınız yok. Ben de derim ki; o son kitap olur inşaallah. Onu demek kolay da onun hakkını vererek yazmak için Necip Fazıl olmak lazım. İşte Çöle İnen Nur ortada. İlk ne okuyalım diyenlere hemen Çöle İnen Nur'u okuyun diyorum. Herkes heyecanlanır, kitapta da (Hatıralarla Necip Fazıl) örneği var benim kendi hocamdan.

Evet, burada onu da anlatmışsı-

nız, hocanızı da etkilemişsiniz bu vesileyle.

Evet, yani Necip Fazıl'ın, tabii in-sandır, kusurları yok mu, her büyük adamın büyük kusurları da olur ama bu konuda kusursuzdu. Ben Allah derken gözleri nemlenen, Resulullah diyemeyen, kendi tabiriyle "onun has adını alacak ağız yoktur bende evladım" diyen, kitabında da yazar-ken Allah Resulünün ismini M..... diye yazan, hep güzel sıfatlarla tavsif ederek yazıp geçen bir adama rastla-madım. O'na en ufak bir hata atfını büyük bir kusur görerek kükreyen bir adam görmedim. Ama bir mah-kemesindeki şu sözlerini hiç unut-madım. Barıştıralım sizi diyorlar, ünlü bir yazar davacısı. Barıştıralım, ikiniz de memleketin medarı iftiha-rısınız, diyorlar. Diyor ki, "Bu adam benim anama babama yedi sülaleme sövmüş olsaydı, bu teklifinizi hiç düşünmeden kabul ederdim ama bu adam benim Peygamberime sövdü. Benim Peygamberime dil uzattı. Siz bir Müslüman olarak hâkim bey böyle bir barış teklifini nasıl suna-biliyorsunuz?" Bunu diyecek kadar yürekli adam var mı, ilahiyat hocaları dahil, Peygamberimize dil uzatmalar-a böyle heyecanla kükreyen ve bunu iş edinen, bunu aşk konusu edinen başka bir adam varsa söyleyin ben de sözümden vazgeçeyim?

"İdeolocya Örgüsü bir çözüm teklifidir, bir toplum projesidir."

Necip Fazıl'ı akademik çevrede sığ bir idrakle "ilmî değil" diye dışlayıcı tavır var. Bunun altında yatan sebep, kendi nefislerini ön plana çıkarmak, Necip Fazıl'ın belki ismi altında ezilmemek ve iman öfkesini taşımamaktır. Ayrıca Batı'ya endeksli ilim anlayışı da bu tepkide rol oynuyor; bütün bunlardan sonra Necip Fazıl'ı bir de güzel şiirler söylemiş bir insan diye edebiyatçılığa mahkûm etmek var. Halbuki Necip Fazıl bir sistem kurmuş, bir fikriyat kurmuş İslam'a muhatap anlayışın nasilini ortaya koymuş biri. Bu yönünden ele al-mamız gerektiği noktasında ne söylemek istersiniz? İdeolocya Örgüsü bağlamında sormak istedim.

Burada Necip Fazıl'a objektif ba-kılamıyor. Evet, toplum ikiye bölün-müş her konuda olduğu gibi. Büyük kitlenin zaten haberi yok. Ama bu işi söz konusu edenler, yazarlar, çizenler sanki Necip Fazıl'cular ve Nazım'cular yani öteki kutup diye ayrılmış. Ama son dönemlerde bakıyorum Necip Fazıl'ı sevenler, sevmesi gerekenler, yani aynı davanın adamlarında bir çözülme var. Ne zaman Necip Fa-zıl'dan söz etmek mecburiyetinde kalsalar hemen Nazım'ı da ekliyorlar. Eskiden böyle bir âdet yoktu. Yeri gelirse tabii ki bahsedilmeli. Adam

Bizler onun çocukları yaşıyorduk. Anadolu'nun çeşitli yerlerinden kopup gelmiş üniversite ve yüksek okul öğrencileri; ama o bize bulunduğu makamın büyüklüğünü hiç nazara almadan "evimin kapısı size hep açık" diyen, gitmeyince "niçin gelmediniz?" diye kızan, yediren, içiren bir adam. Şimdi mütevazı olduklarını iddia eden ve Üstad'ı kibir ile itham edenlerin hangisi bunu yapabiliyor?

Necip Fazıl dediyse nutuk atarken arkasından bir de Nazım var diye eklemese bir eksiklik olduğunu zan-nediyor.

Buna eziklik diyelim.

Eziklik, kompleks... Dolayısıyla Necip Fazıl'ın davası hâkim olacak, çünkü iman ve İslam davası olarak biliyoruz biz bunu. Ne yazık ki dedi-gim gibi taviz verme ihtiyacında olu-yorlar, o davadan ellerinin gevşediği-ni de göstermiş oluyorlar. İdeolocya Örgüsü bağlamında konuşursak, fikir çilesi çeken adamın fikri olmaz olur mu? İdeolocya Örgüsü de, diğer kitapları da hep fikir. Bir üslup hari-kasıdır, edebiyat şaheseridir.

Fakat edebiyatçılığa indirgeniyor?

Güzel şiir yazmış adam, onu Veh-bi Vakkasoğlu da yapıyor (gülüyor). O bir yanı. Ama onun içine fikir ha-mulesini katmak, üstelik sadece bir fikir adamlığı boyutunda kalmamak, o fikrin hazmedilmiş, çilesi çekilmiş bir irfana dönüşmesi neticesinde; ileride olacak şeyleri Türkiye ve dün-ya çapında gören, tahlil eden ve tah-minleri de doğru çıkan bir adam. Ve yapılması gerekenleri ve bugün hâlâ yapamadıklarımızı tam tesbit eden bir adam. Fikir adamı budur; ilmin temsilcisi olan adam budur. Şimdi Necip Fazıl'ı bu konuda tenkit eden-lerin hangi fikirleri var? Bu toplumun içine düştüğü maddi manevi problemlerin hangisine, hangi çözümü gösteriyorlar? Necip Fazıl'ın dediği gibi tek başına İdeolocya Örgüsü bir çözüm teklifidir, bir toplum projesi-dir, hâlâ da aşılamamıştır. Bazı yerleri eskimiş olabilir, yazıldığı dönemden yarım asır geçmiş bir kitaptır. Bazı bilgi eskimiştir, eksik kalmıştır vs.

Ama temeli itibariyle hala geçerlidir ve üstelik de aşılamamıştır, daha iyi-si yazılamamıştır. Hani onun vakti geçti, şimdi şu kitap var, şu teklif var diye de bir şey yok üstelik. Ve bunu yapamayanlar Necip Fazıl'ın yaptığı-nı tenkit edince ben onlara hiç kulak vermem. En iyi tenkit daha iyisini yapmak suretiyle gösterilir. Bunu yapamıyorlar. Lafla tenkide de bizim karnımız tok.

Aşmak mevzuunda şunu söylemek istiyorum. İslam kültür birikimini bizim aşmamız değil yürütmemiz söz konusu olabilir. Necip Fazıl'ın İdeolocya Örgüsü'nde de hâlâ onun ihtiyaç dönemi içerisindedeyiz. Bunu yürütmek mevzuuna gelince de İdeolocya Örgüsü'nü oradaki Başyücelik Devlet ve idare mefkûremiz bahsini alıp İBDA Mimarı Salih Mirzabeyoğlu Başyücelik Devleti isimli kitapla işlemiş ve açmıştır. İşlemiş, yürütmüş onu merkeze almış, oradan o geleneği sürdürmüş. Dolayısıyla bizim gele-neğimizi aşmamız değil -bu aşmak-tan bahsedenler Üstadın tabiriyle reformist ve gelenek düşmanıdır, aynı zamanda mezhep karşıtıdır-yürütmemiz, bunu geliştirmemiz yani yeni meseleler tatbik etmemiz lazım. Burada Salih Mirzabeyoğ-lu'nun yaptığı da budur. Aksiyonun yanında 70 cilt eser ortaya koymuş. Büyük Doğu'yu yürütmek mev-zuunda Salih Mirzabeyoğlu'nun yaptıkları hakkında birkaç şey söylemek ister misiniz?

Tabii ki önemli bir çabadır anla-maya, açmaya çalışmak. En azından önyargısız yaklaşmak, benimsemek, orada bir hazine olduğunu keşfetmek zaten başlı başına önemli bir özelliktir. Bu da son zamanlarda kaybetme-ye başladığımız bir şey. Objektif bir bakış olsa yenileri çıkacak; niye çık-mıyor, herkes kendisini üstad kabul ediyor. Herkes bir kıskançlık duygusu içinde, Üstad dediğiniz kişi ölmüş gitmiş, artık yeni üstadlar var, hatta adının başına Üstadı zorla ekleyerek kabul ettirmeye çalışan rahmetli abilerimiz oldu. Yani "Üstad gitti yaşasın yeni Üstad desenize be birader!" demeyi neredeyse açıkça söyleyecek haldelerdi. Hâlâ da var bunlardan. Dolayısıyla bu çerçevelerden bakınca kıymetli bir değerlendirme ve çabadır.

Salih Mirzabeyoğlu devamlı Üstad'ı anlatırdı. Eserlerinde de her zaman Üstad'a atıfları var. "Üstad öldü yaşasın yeni Üstad" diyenlere tamamen zıt bir şekilde Büyük Doğu

ekolüne bağlı çizgisini-istikametini sürdüren biri.

Evet, Allah rahmet eylesin, makamı cennet olsun.

Bu açıdan da Büyük Doğu'yu sevenlerin yolunun Salih Mirzabeyoğlu ile samimiyet noktasında, aynı zamanda da fikrî derinlik noktasında kesişmesi gerektiğini düşünüyorum.

Tabii tabii... Hatta "Bu tavrın böyle olması normal değil mi?" diye bakanlara bir cevap olarak şunu söyleyeyim, Üstad'ın cübbesinin içinden çıkmış adları şimdi basın yayın yoluyla da empoze edilmiş insanlar var, isimlerini vermeyeceğim. Birçoğu benim de sevdiğim, hatta memleketten komşularım olan ağabeylerim var. İçlerinden öyle insanlar çıktı ki, artık "Üstad benim" veya "Üstad dönemi bitti" anlamını verecek şekilde Üstad'a tenkidler yönelttiler. Kendilerinin, kendi başlarına ayrı bir tefekkürü temsil ettiğini zannettiler. Halbuki ben biliyorum ki, benden önceki iki nesil, benden sonraki iki nesil, doğ-rudan doğruya ellerinde ne varsa, yazma kudreti, hitabet tesiri, hepsi ilk ilhamda Necip Fazıl'dan alınmıştır, onun tesiridir. Doğru iman, İslâm yönelişleri de ilk ondan esintilidir. Bunu kabul etmek insanı aşağı düşürmez ki, insanın şerefi olur, insanın hakikatperverliği olur. Doğrusu budur; ama onlar şimdi ne kaynak veriyorlar, ne bir şey yapıyorlar, ne irtibatlarını açıkça söylüyorlar. Hatta Üstad'ın öyle şeylerini anlatıyorlar ki, ya "Üstad bu muymuş?", "Üstad bu kadar basit bir insan mıymış?" dedirtecek şeyler naklediyorlar. Niye? Altında hep enaniyet var, benlik var. Yani "sandığınız kadar da büyük de-ğildi yahu, daha büyükler geldi işte, anlayın" çabaları var. Bunlar çok tabii geçersiz, cüce çabaldır. İnsanların herhalde sadece bu sözlere değil, yazdığı eserlere bakması lazım; eserler de önemli değil yaptığı tesirlere bakması lazım, ona göre karar vermeleri lazım.

Bunların psikolojilerini, niyetlerini iyi tahlil ettiniz. Üzün-tü verici bir şey, yazık!

Maalesef, keşke böyle olmasaydı daha iyi olacaktı fikir âlemi-miz için...

Samimiyetin olmadığı yerde tekâmül de olmuyor, İslâmî harekete de bun-ların katkıları olmuyor aslında. Her ne kadar

böyle görünseler de...

Evet, hatta olumsuz tesirleri oluyor. Bizleri örneksiz bırakıyorlar, örneksiz eğitim de olmaz, dava da yürümez.

"Necip Fazıl şahlanan bir aslandı."

İnşallah. Zor olsa da Necip Fazıl'ı birkaç kelimeyle tanımlayabilir misiniz?

Necip Fazıl bir yanıyla masum bir çocuk görünümünde ve tarzında bir yanıyla şahlanan bir aslan vaziyetinde, bir yanıyla etrafı çok kalabalık bir yanıyla etrafı maalesef boş. Çok az samimi dostlara sahip, vatan, memleket, ezan, bayrak, Kur'an deyince sonradan bulmuş olmanın da verdiği bir hasretle, birikimle patlayan bir volkan. Sezâi Karakoç'a da Allah rahmet eylesin. Delikanlı yaşında demiş ki "Üstad'ım o başlığı atmayalım tehlikeli, şu kadar hapis cezası var şöyle yazalım." Üstad da demiş ki "Yahu ben bir aslanken bunlar fareye döndürmek istiyorlar."

Kitabınızda da geçiyor.

Böyle bir adamdı, Allah rahmet eylesin, cennette Efendimize komşu eylesin.

Amin. Necip Fazıl'ın fikrî ve mücadele yönü meşhur, insanî yönü hakkında söyleyebileceğiniz bir şey var mı? Çocukken onla müşerref oldunuz, bu konuda neler söyleyebilirsiniz?

Çocukla çocuk, büyükle büyük... Gençlerle ilişkisini yazmıştım. Bir abim vardı lise sonda, ben ise orta sondaydım. Babam bir gazete çıkarıyor, o yazı işleri müdürüydü. Üstad ile bir röportaj yapıyor, konuşurken de bir şeyler bildiğini göstermek istiyor, "Hitler" diyecek, "Hitlerler" diyor. Sanki çok Hitler varmış gibi. "Şimdi Üstad volkan gibi patlayacak" dedim, çünkü bize öyle anlattılar, "Sormadan söylemeyin, Üstad cahilliği affetmez, çoluk çocuk dinlemez" dediler. Meğer öyle değilmiş, Üstad insanî olarak o kadar naif, o kadar ince ki... İki-üç kere bunu tekrarladı, sonra sorusuna cevap verirken dedi ki "Gerçi sen Hitlerler deyip onu çok adammış gibi gösterdin; ama Hitler tek adam olsa da çok adamın gücüne sahipti." Hem kibarca düzeltti hem de o yanlıştan bir mânâ çıkardı. Yine aynı abi konuşurken "Kral Marks" diyor, Karl Marks diyeceğine... Üstad da "Kral değil; ama krallara da tesir eden bir sapık fikrin temsilcisiydi." diye cevap verdi. Kırmadan kibarca düzelten bir adamdı.

"Bir gün Üstad'ın bulunduğu eve benden önce gitmiş, 3 yaşında bir kızım vardı, geldim ki kızım evcilik oynuyorlar. Çünkü kız, 'Amca evcilik oynayalım mı?' demiş. Üstad da 'tamam' demiş." Üstad böyle birisiydi, zannedildiği gibi heyheyleleri üzerinde,

tepeden bakan, adam beğenmeyen, en ufak bir şeyde haşlayan, duyguları olmayan biri değil. O kime nerede, nasıl davranacağını çok iyi bilen bir insandı. Kükrediği yer de vardı, alçak diye hakaret ettiği bir adam için "alçak demişsiniz bu hakarettir, suçtur" diyene "Evet ben de pişmanım alçak dediğime; çünkü o da bir seviye ifade eder, bu adamlara çukur demek lazım, çukur bunlar demek lâzım." diye mahkemede cezayı göze alıp şahlanan bir aslandı Üstad. Yani İslâm'ın hem cemel hem celal tarafını çok güzel yaşamış örnekleri vardır.

Necip Fazıl kibirliyi şeklindeki propagandada bu "çukur"ların tesiri olduğunu yeri geldiği için söylüyorum, Üstad'ın ne kadar mütevazı olduğunu, gençlere toleranslı davrandığını, sadece iman öfkesini küfre karşı gösterdiğini, davasında tavizsiz olduğunu biliyoruz. Üstad'ın egosuna düşkün olduğu propagandasını yapanlar, aslında kendi egolarını böylece ortaya koyuyorlar. Bunların ne ilimden ne ahlaktan payı var. Piliçliklerine bakmadan baba horozluk taslıyorlar. İslamcı harekete de hiçbir katkıları yok. İktidardan kaptıkları makamlarda veya çilekeş müminlerin açtığı yolda dava adamlığı taslayanların İslâmî ahlâka sığmayan halleridir bunlar.

Kitapta bunların söylediklerini yalanlayan birçok canlı örnek var. Bizler onun çocukları yaşındaydık. Anadolu'nun çeşitli yerlerinden kopup gelmiş üniversite ve yüksek okul öğrencileri; ama o bize bulunduğu makamın büyüklüğünü hiç nazara almadan "evimin kapısı size hep açık"

diyen, gitmeyince "niçin gelmediniz?" diye kızan, yediren, içiren bir adam. Şimdi mütevazı olduklarını iddia eden ve Üstad'ı kibir ile itham edenlerin hangisi bunu yapabiliyor? Hangisinin kapısı bu kadar açık, hangisi Anadolu çocuklarına bu kadar sahip çıkıyor. Üstad'ın yazıhanesinin kapısı ardına kadar açıktı. Şimdi üniversite talebeleri bile okulda hocalarıyla görüşmek istediğinde "derste sorun ne soracaksınız" diye cevap alıyorlar. Şimdi bu adamın tenkidini ben dikkate alır mıyım?

"Maalesef İmam-ı Âzam Hazretleri hiç bilinmiyor!"

Mülakatımızın sonuna gelirken şu husustan da kısaca bahsedelim. Siz, mezhep imamımız İmam-ı Âzam Hazretleri hakkında bir kitap yazdınız. İmam-ı Âzam Hazretleri yeterince biliniyor mu?

Maalesef hiç bilinmiyor. Ben en azından ismi biliniyor diye ümid ediyordum. Maalesef ismi de yavaş yavaş hafızalardan siliniyor. Daha doğrusu mezhep imamı olarak gençler tarafından bilinmediğini tesbit ettim. Çok üzüldüm. Mahallemizde çok güzel bir cami yapıldı, inşallah benim de bir katkım olmuştur. İsmi İmam-ı Âzam Camii... O zaman İmam-ı Âzam Camii İstanbul'da iki taneydi. "Olmaz İstanbul'da bu isimde 10 cami olmalı." dedim. Camiye İmam-ı Âzam'ın hayatı hakkında iki paragraflık bilginin olduğu bir levha yapılmasını istedim. Müftümüz, "Ne gerek var efendim İmam-ı Âzam'ı bilmeyen mi var?" dedi. "Bir Cuma günü araştırma yapalım."

dedim, "Cuma camiye yeni gelenler olur, bilmeyen çıkar, bir ikinci vakti yapalım." dedi. Bir ikinci vakti iki saf cemaat, yaş ortalaması 40 ve üzeri. Cami girişinde tek tek "Bu caminin adı nedir?" diye sorduk. Bazıları "Adı bir büyüğün adıydı." diye cevap verdi. Bazıları "İmam-ı Âzam Camii" dedi, onlara "Kim bu İmam-ı Âzam?" diye sorduk. "Herhalde büyük bir adam, küçük olsa verirler miydi?" diye cevaplar aldık. Caminin sürekli cemaatinden İmam-ı Âzam hakkında üç cümle söyleyebilen üç kişi çıktı. Onun üzerine oraya İmam-ı Âzam'ı tanıtan bir levha asıldı, hiç olmazsa temel bilgileri yazdırdık. Onun için bendeniz konferans davetinde bulunduğunda vefat yıldönümüne denk gelen mayısın ilk haftası oldu mu, hemen teklif ederim, "konumuz 'Bir Yeryüzü Yıldızı: İmam-ı Âzam' olsun mu?" Tabii bunlar bizim insanlarımız, STK'lar vesaire... Hemen telefonun ucundan ses kesilir. Niye? Çünkü "İmam-ı Âzam'ı kim okur, kim dinler hocam, böyle konferans olur mu?" diye düşünürler, "Hocam bizim kitlemiz gençler, o bakımdan..." diye konuyu değiştirmek isterler. Israr edip gittiğim zaman da, "Hocam İmam-ı Âzam ne büyük adammış." derler. Büyüklüğü isminden bellidir, bu lakabın verildiği ikinci bir imam var mı? İmam-ı Âzam'ın toplumdaki durumu budur efendim.

Başta konuştuğumuz üzere, Üstad'ın "reformcular" dediği, kendi enaniyetiyle ortaya çıkan, geleneğin ve Ehl-i Sünnet'in karşıtı, biraz da Selefilige bulanmış zihniyetin bu meselede etkisi olduğunu düşünüyorum.

Tabii ki... Ama daha ziyade Müslümanların gaffeti... Okumayan, dinlemeyen, okuyanların da artık sade suya tirit şeyler okuduğu, doğru görünümü yanlış şeyler ihtiva eden... Önceden "eline kalem alan yazıyor" diyordum. "Hocam bu tabiri değiştir, artık yazmak için eline kalem almaya bile gerek kalmadı, artık internetten indiriyorlar." dediler. Kimse zahmet çekmek, emek vermek istemiyor. Bir de tenkidim var, bir roman aşkı peydahlandı bizde. İmam-ı Âzam roman konusu, Mevlâna roman konusu, Peygamber (s.a.v.) bile roman konusu! Neresi doğru, neresi yanlış, neresi kurgu birbirine karışıyor. Öyle tehlikeli bir hâl ortaya çıkıyor ki, bizim insanımız da seçemiyor, "Okuduğum romandır, hepsi doğru olmaz." demiyor, hepsini doğruymuş gibi algılıyor, ortaya büyük bir yanlışlık çıkıyor.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Rabbim, geleneğinden, köklerinden ayırmasın, Üstad'ın tabiriyle ruh köklerinden kopmamış gençlerimizin sayısını ve kalitesini artırsın, inşallah.

Ağzınıza sağlık, teşekkür ederiz. Ben de teşekkür ederim.

Portre: Babanzâde Ahmed Naim

Abdulkerim Kiracı

Süleymaniyeli Baban ailesinden Mustafa Zihni Paşa'nın oğlu olarak, babasının görevi sebebiyle Bağdat'ta doğdu. Bağdat Mekteb-i İbtidai ve Rüşdiyesi'ni bitirdikten sonra İstanbul'a geldi ve Mekteb-i Sultanîden (Galatasaray) ve Mülkiye Mektebi'nden mezun oldu. Dönemin teamüllerine uygun olarak dışarıdan medrese dersleri aldı. Bir süre Hariciye ve Maarif nezaretlerinde çalıştı. İstilahât-ı İmliye Encümeni'nde yer alarak felsefe, tabii ilimler ve sanat ıstılahlarına Türkçe karşılık bulunmasında etkin rol üstlendi. 1910 yılından itibaren dışarıdan hoca olarak ders verdiği Dârülfünûnda 1915'te Ruhîyât ve Ahlâk Kürsüsü müderrisliğine getirildi ve 1933 Üniversite Reformu ile zorunlu olarak emekliye sevk edilene kadar ruhîyât (psikoloji), mantık, ahlâk, mâ bade't-tabîa (metafizik) ve genel felsefe dersleri okuttu. Dârülfünûndaki felsefe hocalığı vesilesiyle felsefe alanında telif-tercüme pek çok esere imza attı. Sırât-ı Müstakîm/Sebîlürreşâd kadrosu içinde yer alarak hadis tercüme ve şerhleri yanında milliyetçilik, kadının konumu ve fıkıh usulüne dair tenkit-tartışma metinleri kaleme aldı. TBMM'nin kararı ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın teklifi üzerine başladığı Tecrîd-i Sarîh Tercümesi çalışmalarını sürdürdüğü sırada evinde öğle namazını kılarken secdede vefat etti.

Çağdaşlarıyla kıyaslandığında Arapça ve Fransızca'ya bir filolog derecesindeki vukufiyeti, İslâm kültürüne dair engin birikimi ve gönülden bağlılığı ve çalışmalarında kendini hemen gösteren muhakkik tavriyle temayüz eden Ahmed Naim, Arap edebiyatından, psikolojiye, milliyetçilik tartışmalarından ahlâka, fıkıh usulünden metafiziğe, mantıktan hadise kadar geniş bir alanda ortaya koyduğu eserlerle hem II. Meşrutiyet'ten Cumhuriyet'e uzanan süreçteki entelektüel hayatın hem de Dârülfünûndaki görevi sebebiyle yükseköğretim dünyasının önde gelen isimlerinden biridir.

Mülkiye mezunu olmasına rağmen dönemin Maarif Nâzırı Emrullah Efendi'nin ısrarları neticesinde Dârülfünûn Felsefe Şubesi'nde psikoloji (ruhiyât) dersleri vermeye başlayan Ahmed Naim, emekliye sevk edildiği 1933 yılına kadar felsefenin farklı alanlarında verdiği dersler ve bu dersler için kaleme aldığı telif/tercüme-uyarlama türünden eserlerle Türkiye ve Türkçedeki felsefe literatü-

rüne önemli katkılarda bulunmuştur. Ahmed Naim'in felsefe çalışmalarını iki temel kaygının yönlendirdiği söylenebilir. Bunlardan birincisini, Beşir Fuad, Baha Tevfik ve Abdullah Cevdet gibi isimler tarafından hararetle savunulan materyalist ve pozitivist yaklaşımların, gelişen "müspet bilimler" karşısında artık herhangi bir anlam ve değerinin kalmadığı yönündeki hücumlarına karşı felsefenin hâlâ anlamlı bir etkinlik olduğunu savunma oluşturmaktadır. Ahmed Naim, "ulûm-ı ecsâm/kevniye" olarak adlandırdığı biyoloji, fizik ve matematik ile "ulûm-ı maneviye/ruhiye" adını verdiği tarih bilimleri, dil bilimleri ve toplumsal bilimlerin varlığına ve bu bilimlerde görülen hızlı gelişime rağmen hâlâ herhangi bir bilime konu olamamış iki alanın var olduğunu ileri sürmektedir: Ruh ve Allah. Antik dönemlerden bugüne bütün felsefe ekollerinin çözmeye uğraştığı problemler temelde kendini "İnsan nedir?" ve "Allah nedir?" sorularında göstermektedir ve insan hakkındaki soru, insanın duyularımıza konu olması sebebiyle Allah hakkındaki soruyu öncelemektedir. Bu iki soru/konu çerçevesinde felsefeyi (i) felsefe-i nefsiye/maneviye/enfüsi-

ye ve (ii) felsefe-i ulû/mâ bade't-tabîa/âfâkiye şeklinde iki ana kısma ayıran Ahmed Naim, birinci kısmın altına psikoloji, mantık, ahlâk ve estetiği; ikinci kısmın altına ise bilim felsefesi, metafizik/ontoloji ve teolojiyi yerleştirmektedir.

Ahmed Naim, psikoloji ile metafizik arasında, tam anlamıyla teorik olmaları açısından bir ortak noktanın bulunduğunu belirterek bunları "teorik felsefe", hatasız düşünme sanatı olarak tanımlanan mantık ile güzel yaşama sanatı anlamındaki ahlâki ise "pratik felsefe" şeklinde sınıflamaktadır. Teorik felsefenin pratik felsefeye önceliğinin genel kabul gören bir anlayış olduğuna dikkat çeken Ahmed Naim, mevcut durumumuzun, ideal durumumuza kıyasla tarafımızdan daha iyi bilindiğini ve bu sebeple mevcut durumumuz hakkında düşünmemizin daha kolay olduğunu vurgulamaktadır. Ayrıca daha çok bildiğimiz problemlerden başlayıp aşama aşama ilerlemek suretiyle daha az bildiğimiz konulara yükselmek çağdaş bilimlerce kabul edilen yönleme daha uygundur. İnsan ruhu hakkındaki bilgimiz ne kadar az olursa olsun, yine de ilk ilke ve sebeplere kıyasla ona dair daha çok şey

bildiğimiz muhakkaktır. Dolayısıyla Ahmed Naim'e göre incelememize insandan başlayıp oradan metafizik konularına geçmek ve nihayet tanrılığa dair meselelere yükselmek, bir başka ifadeyle psikolojiyi teoloji için bir zemin olarak değerlendirmek en uygun yoldur ve onun tercihi felsefe, sebepliden sebebe, sonuçtan ilkeye yükselme yönteminin kullanılması yönündedir. Akıl, varlıkları bilmeye girişmeden önce kendisini bilip tanımaya koyulmalı, dolayısıyla metafiziğin öncesinde psikoloji yer almalıdır. Bu durumda onun tabiriyle felsefenin konusu "marifetullah ve'n-nefs, yahut marifetullah mukaddime olmak haysiyetiyle marifetü'n-nefs" olarak belirlenebilir. Ahmed Naim bu doğrultuda felsefe alanındaki ürünlerini özellikle psikoloji alanına yoğunlaştırarak Paul Janet'in *Traité de Philosophie* adlı eserinin psikoloji bölümünü önce Hikmet Dersleri, ardından Felsefe Dersleri adıyla tercüme-uyarlama tarzında Türkçeye aktarmış, ayrıca Georges L. Fonsegrive'in (ö. 1917) *Eléments de Philosophie* isimli çalışmasının psikolojiye dair birinci cildini *Mebâdî-i Felsefeden Birinci Kitap: İlmü'n-Nefs* adıyla tercüme etmiştir.

Ahmed Naim'in felsefe çalışmalarına yön veren ikinci kaygı ise Batı'da gelişen "yeni" felsefenin "halen dipdiri olan kadim felsefemiz" ile ilişkisinin nasıl kurulacağı meselesidir. Bu noktada modern felsefe terimlerinin Türkçeye nasıl aktarılması gerektiği konusunda hem dil hem de muhteva itibarıyla dakik bir yaklaşım ortaya koyan ve Fransızcadan yaptığı tercüme-uyarlama tarzında bu yaklaşımını açık bir şekilde gözler önüne seren Ahmed Naim'e göre, Batı'yı bilen aydınlar açısından meçhul olsa da medresede okutulan derslerle iştigal edenlerce çok iyi bilinen ve kelam ilmine dair terimlerle iç içe geçmiş durumdaki kadim felsefemizin terimleri ile modern felsefenin terimleri arasında sadece şekli bir fark vardır. Dolayısıyla felsefenin bizim dünyamızdaki "parlak mazisi" dikkate alındığında modern felsefe terimlerini kadim felsefemizle hiç irtibat kurmadan Türkçeye aktarmaya çalışmak, yani geçmiş ile şimdi arasındaki ilişkiyi tümüyle kesmek, kişilik bölünmesi gibi hastalıklı bir duruma işaret etmektedir. Bu durumda Ahmed Naim'e göre felsefe açısından öncelikli olarak yapılması gereken şey, yeni bir şey ortaya koymaktansa kadimin keşfedilmesi ve onun yeni yani modern olanla ilişkisinin tespit edilmesidir. Bu hassasiyet doğrultusunda Fransızcadan yaptığı çevirilerin dipnotlarında terimlere dair uzun açıklamalar yapan ve kadim

Mülkiye mezunu olmasına rağmen dönemin Maarif Nâzırı Emrullah Efendi'nin ısrarları neticesinde Dârülfünûn Felsefe Şubesi'nde psikoloji (ruhiyât) dersleri vermeye başlayan Ahmed Naim, emekliye sevk edildiği 1933 yılına kadar felsefenin farklı alanlarında verdiği dersler ve bu dersler için kaleme aldığı telif/tercüme-uyarlama türünden eserlerle Türkiye ve Türkçedeki felsefe literatürüne önemli katkılarda bulunmuştur

felsefemizin terimlerini İbn Sinâ'dan Seyyid Şerif Cürcânî'ye geniş bir literatürü göz önüne alıp kendi dönemindeki alternatif karşılıkları da değerlendirmek suretiyle modern felsefe terimleriyle ilişkilendirmeye çalışan Ahmed Naim, terimlere karşılık önerirken hem Arapçanın hem de Türkçenin imkânlarından olabildiğince yararlanmayı da bir ilke olarak her daim gözetmiştir.

Ahmed Naim'in, felsefenin mahiyeti, psikoloji meseleleri ve felsefe terimlerinin Türkçeleştirilmesi etrafında şekillenen felsefe çalışmaları dışında özellikle dönemin milliyetçilik tartışmaları açısından önemli bir yerde duran İslâm'da Dava-yı Kavmiyet ile İslâm ahlâkının temel özelliklerini Batılı ahlâk anlayışlarıyla karşılaştırarak ele alan Ahlâk-ı İslâmiyenin Esasları isimli eserlerindeki görüşlerine de ana hatlarıyla değinmek gerekmektedir.

Balkan savaşlarının sebep olduğu travma sonrası Osmanlı coğrafyasında daha da alevlenen milliyetçilik tartışmalarını İslâmcı zaviyeden değerlendiren Ahmed Naim, isim vermeden "halis Türkçü" olarak nitelediği grubun İslâm'ı tamamen yok sayarak tek "mefkûre" olarak Türklüğü kabul eden yaklaşımını bir tür dinsizlik olarak görüp "Türkçü-İslâmcı" olarak tanımladığı hem dinî hem de kavmî iman bir araya getirmeyi hedefleyen tutumu kendisine muhatap alarak kavmiyet meselesini "Kitap ve sünnete istinâden" incelemektedir. Ona göre dinin temel kaynakları, dava-yı kavmiyet ve cinsiyeti bir tür dava-yı cahiliyet olarak görüp reddetmektedir. İslâm

dini açısından dünyadaki siyasi ilkenin ve âhiretteki kurtuluş vesilesinin her daim cemaat ve ümmet olduğunu vurgulayan Ahmed Naim, insanın kendi ırkıyla meşru sınırlar içinde övünmesinde bir beis olmasa da Müslümanların birliğini bozacak tarzda kavmî ve cinsî yaklaşımların ön plana çıkartılmasının neticede İslâm ümmetinin yok olmasına yol açacağını belirtmektedir. Ahmed Naim'e göre Osmanlı'nın ve dolaşısıyla İslâm ümmetinin gittikçe azalan siyasi gücünü tekrar kazanmasının yolu, Türklük ile İslâm'ı uzlaştırmak değil, hiss-i kavmiyi, hiss-i İslâmî içinde eritmekten geçmektedir; zira Türklüğü kurtaracak tek ideal vardır, o da İslâm'dır.

Maarif Nâzırı Emrullah Efendi'nin Ağustos 1328/1912 tarihinde Lahey'de yapılacak II. Beynelmîlel Terbiye-i Ahlâkiye Kongresi'ne Osmanlı Devleti'ni temsilen katılmasını ve tebliği sunmasını istemesi üzerine İslâm ahlâkının temellerini Batı dünyasına anlatmak için Ahlâk-ı İslâmiyenin Esasları adlı eseri kaleme alan Ahmed Naim, hem teorik hem de pratik açıdan ancak din temelli bir ahlâkın başarılı olabileceğini vurgulayarak dinin ahlâk düşüncesi ve ahlâkî müeyyide açısından eksik olduğu durumlarda bu eksikliği felsefe tarafından kapatılmaya çalışıldığını, ancak felsefi ahlâk teorilerinin hiçbir zaman din kadar kural koyma ve kuralı kalplere yerleştirme gücüne sahip olamadığını belirtmektedir. Ahmed Naim'e göre felsefi ahlâk teorileri içinde rasyonalist yaklaşım diğerlerine kıyasla daha ön plana çıksa da o da -Kant'ın ödev/vazife ahlâkında görüldüğü üzere- ahlâkî müeyyide konusunda çok yetersiz kalmaktadır. Buna karşın İslâm dini hem ahlâkî ilkeleri, özellikle de ödev/vazife fikrini temellendirmesi, hem de bunların hayata tatbiki açısından çok güçlü bir çerçeve sunmakta ve bu çerçevenin geniş bir kitle tarafından benimsenip uygulanması için somut teşvik ve cezalar öngörmektedir. Bir eylemin "ahlâkî" olabilmesi için gerekli olan sorumluluk ve irade özgürlüğü düşüncesiyle İslâm'ın kader inancı arasında ilk bakışta görülebilecek çelişkiyi de gidermeye çalışan Ahmed Naim, kader inancının cebrî bir tarzda yorumlanmaması gerektiğini, bilakis kaderin sünnetullahın bilincinde olmayı sağlayan dinamik inanç olduğunu vurgulamaktadır.

Kaynak: İDA; DİA; İsmail Kara, Türkiye'de İslâmcılık Düşüncesi, İstanbul 1986, I, 273-308. TDEA, I, 274-275.

IRKÇI FAŞİSTLERİN YAKTIĞI ATEŞ BÜYÜYOR: 3 MÜLTECİ YAKILDI

Kemalist ideolojinin döküntüleri olan Kemalist-Türkçü-Kafatasçılar mülteci düşmanlığını körüklüyor. Tanju Özcan, Ümit Özdağ, İlay Aksoy gibi ırkçı faşistlerin yaktığı ateş sönmemek bilmiyor. Mülteci düşmanlığı her geçen gün vahşete dönüşüyor. Bu vahşetlerden biri de İzmir'de yaşandı.

İzmir'in Seferihisar ilçesindeki bir inşaat malzemeleri üretim ve satışının yapıldığı firmada çalışan Mamoun al-Nabhan (23) Ahmed Al-Ali (21) ve Muhammed el-Bish (17) isimli Suriyeli mülteciler gece işyerinde uyurken üzerlerine benzin dökülerek yakıldı.

İşyerindeki diğer işçilerin ihbarı üzerine mültecilerin ambulansla Bozyaka Eğitim Hastanesi'ne kaldırılırken iki mülteci ertesi bir mülteci ise bir hafta yoğun bakımda kaldıktan sonra yaşamını yitirdi.

Öldürülen mültecilerin ailelerinin aktardıklarına göre saldırgan kişi ile Suriyeli mülteciler

arasında bir husumet yokmuş. Saldırgan geçtiğimiz günlerde gözaltında alındı. Saldırganın Güzelbahçe Emniyet Müdürlüğü'ndeki işlemlerinin ardından cinayet büroya sevk edileceği öğrenildi.

16 Kasım'da yaşandığı belirtilen cinayetin ırkçı saiklerle işlendiği, taraflar arasında husumet olmadığı tespitinde bulunuldu.

Cani 'Kemal Korkmaz' işlediği vahşeti itiraf etti:

"Cami tuvaletinde montumu ters giyindim. Arabamın bagajındaki benzini alıp şantiyeye gittim. Suriyelilerin kaldığı barakaya yöneldim. Amacım şahısları korkutup ülkelerine göndermek, işyeri sahibine de gözdağı vermektir. Dış kapıdan girip benzin bidonunu yan yatırdım. Benzin barakanın içine akmaya başladı. Bez parçasını kapı altından içeri sokup tutuşturdum. Oradan ayrıldım. Üzerimdeki mont ve elbiselerimi hatırlamadığım bir çöp konteynirine attım."

YAHUDİLER KÜLLİYE'DE ERDOĞAN'A ANOTEN DUASI OKUDU

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dün Türk Yahudi Toplumu ve İslam Ülkeleri Hahamlar İttifakı üyelerini kabul etmişti. Hahamlar, Külliye'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'a Anoten kutsama duası okudu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, dün Türk Yahudi Toplumu ve İslam Ülkeleri Hahamlar İttifakı üyelerini Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde kabul etti.

Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy da hazır bulunduğu görüşmeye İstanbul, Kuzey Kıbrıs, Azerbaycan, İran, Özbekistan, Arnavutluk, Kazakistan,

Birleşik Arap Emirlikleri, Uganda ve Rusya'dan Hahambaşı ve hahamlar katılmıştı.

Toplantı sonrasında Cumhuriyet tarihinde bir ilk yaşandı. Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde Cumhurbaşkanı Erdoğan'a anoten kutsama duası okundu.

Anoten yahut Ha-noten, Türkiye Yahudileri tarafından Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nı kutsama duasıdır. Anoten Duası, 15 yy'dan sonra (1492) İspanya'dan kaçan Sefarad Yahudileri'ne kapılarını açan Osmanlı Devleti'ne bir şükran sebebiyle yazılmış bir duadır.

Sokak Hayvanları Meselesine İnsani ve Kültürel Çözüm Önerisi

Sinami Orhan

Sokak köpekleri meselesi yine mevzu yapıldı. Mevzu yapıldı da ne oldu? Kocaman bir hiç tabii. Sadece laf! Bu da siyasetin aracı olarak kullanıldı, kullanılıyor, o kadar. Sokak köpekleri, daha doğrusu sokak hayvanları veya en doğrusu **sokakta yaşayan evcil hayvanlar sorunu**, **"FIRAT'IN KIYISINDAKİ KOYUN"** meseli gibidir, **onun başına bir hal geldiğinde KİM SORUMLUYSA, sokakta yaşayan evcil hayvanların başına gelenlerden de O SORUMLUDUR**, öncelikle.

Sokaktaki evcil hayvanlar hakkında pek çok şehirde, pek çok dernek ve vakıf faaliyet göstermekte, yiyecek ve sağlık hizmeti vermekte. Fakat bunların gücü de bir yere kadardır, sınırlıdır. Karnını doyurdukları, tedavi ettikleri her evcil hayvan bir kazançtır, bir hayırdır. Fakat sorunun büyüklüğü yanında bu dağınık görüntü, **işi daha güçlü bir şekilde ele almanın gerekliliğini** de ortaya koymaktadır.

Kanunen yasak olmasına rağmen satın alınarak sahiplenilmiş pitbull saldırısı sonucu küçük bir çocuğun yaralanması ardından CB Erdoğan belediyelere çağrı yaptı. Çağrı yapıldığı esnada birkaç gündür süren Ak Parti'nin Kızılcahamam'da "Belediye Başkanları İstişare ve Değerlendirme Toplantısı" vardı, elbette orada da bu mesele konuşulmuştur. Yılların yıllanmış parti sözcüsü Ömer Çelik, "... sokak hayvanları için barınaklar kurulması, artan yiyeceklerden mama yapılması yönünde belediye başkanlarımıza sayın cumhurbaşkanımızın verdiği talimatın bütün belediye başkanları için örnek teşkil edebilecek, onların bu sorunu hem insanımızın bu tip olumsuz durumlarla karşılaşmamasını sağlayacak hem de o hayvanlara sahip çıkacak şekilde bir düzenlemenin ortaya konulması bakımından son derece önemli görüyoruz." açıklamasını yaptı ki, RUHSUZ ve SOĞUK bir açıklamaydı. Erdoğan'ın yaptığı ilk günlük açıklamadan sonra belediyelerin yaptığı sokak köpeklerini toparlayıp barınaklara tıkmak oldu. Peki o barınaklar nasıl, ne durumda? Basına düşen haberlerden de görüleceği üzere hem yetersiz hem de barınakların dahi bakıma ihtiyacı olduğu aşikâr; "köpek bağlasan, durmaz" lafı vardır ya, işte o şekildedir barınakların büyük kısmı ve içinde "köpek" zorla tutuluyor artık.

Şu noktada öncelikle anlaşmak gerekiyor veya anlaşamamak da birilerinin kabul etmesi gerekmekte: **Sokak hayvanlarının yeri barınak DEĞİLDİR**, barınak ancak hasta olduklarında, yaralandıklarında, yaşlılık sebebiyle koruma altına alınmaları gerektiğinde belli bir süre "bakım yapılmak" maksadıyla tutulacakları yerdir. Sokak hayvanlarının mekânı, sokaktır, "doğdukları ve yaşadıkları alandır."

"İnsan kafası" ile "hayvan dünyası"na bakıldığı, yanaşıldığı için problemler meydana gelmektedir. Herkesin dünyası kendinedir. Sokakta yaşayan bir kedi, bir köpek, vücudunda bir rahatsızlık hissettiğinde (fiziki ama küçük yaralanmalar da dahil) toprakla hemhal olmakta, arayıp bulduğu bir otu yiyerek kendini tedavi etmeye çalışmaktadır. Hastalıkları eğer kendi kendini tedavi ile geçecek düzeyde değilse, bir köşeye çekilip sessizce ölümü beklemektedirler. Bu hayattır. Buna müdahale edilecekse eğer, tam bir saygı içerisinde olmalı ve ilaçla tedavi imkânı sağlanmalı, barınağa konulmalı ama fazla zorlamalıdır. Büyük fiziki yaralar ise muhakkak acil bir şekilde tedavi edilmelidir. *Barınağa giren uygun yaş ve uygun cins içerisindeki sokak hayvanları, mecburen kaldıkları bu dönem içerisinde hem tedavi edilmeli hem de eğitime tabi tutulmalı ve alındığı sokağa bırakılmadan önce muhakkak sahiplenilmeye çalışılmalıdır.*

Sahiplendirme "eve kapatma" şeklinde olduğunda problem doğurmaktadır ayrıca. 20 katlı bir binada oturan bir aile tarafından sahiplenilen hayvanın tekrar sokağa "terkedilmesi" her zaman mümkündür; apartman sakinlerinin "havluyor" şikayetleriyle veya "halyı parçaladı" bahaneleriyle sahiplenilen hayvan tekrar sokağa bırakılır, aslında terkedilir. Tabii hayat içinde yaşadıkları içinde, o hayvan sokakta yaşayan diğer hayvanlar tarafından (bölge hakimiyeti) muhakkak şekilde itilir veya kovalanır. Yiyecek ve barınak, (kendi hemcinslerinden) güvenli bir hayat bulmakta zorlanan sokak hayvanı, sokak sokak dolaşarak hayatını idame ettirmeye çalışırken, kendisi gibi itelenmiş diğerleriyle küçük sürü oluşturabilir ve "vahşi hayat" da böyle başlar. Sokaklarda meydana gelen MÜNFERİT SALDIRILARIN temeli budur: KANUNLARIN OLMAYIŞI, KANUNLARIN TATBİK EDİLMİYİŞİ VE İNSAN AHLÂKSIZLIĞI!

Belediyeler, zannediyorlar ki irili ufaklı beton binalar yaparak, hayvanları oraya kapatarak "problemi çözüyoruz!" Bu haliyle o barınaklar problemin keşif ve dağılım noktası olmaktadır aslında. **Alın size (her muhtara bir özel kalem ve sekreter gibi komik öneri yerine) gerçek bir istihdam kaynağı: Başta ilgili bakanlık olmak üzere, istisnasız tüm belediyeler, veteriner hizmetlerini sadece kapalı bina içerisindeki**

3-4 hekim ve "görevli" yerine sayıyı daha da fazla tutmalı, sahada çalışacak, her mahalleden görevli en az 30 kişilik ve yeteri miktarda veteriner ve sağlık hizmeti bilen görevliden oluşan "MÜDAHALE TAKIMLARI" kurmalıdır. Bu «müdahale takımları», sokakları her an teftiş etmeli, sağa sola fırlatırcasına atılmış «mamalar» yerine, (koku ve temizlik bakımından) çevre sağlığını da koruyucu şekilde muhtelif kaplar içinde «mamaları» koymalı, sokak hayvanlarının o bölge ve insanlarına alışmasına yardımcı olmalı, gelen hayvanların hepsiyle tek tek ilgilenmeli, bilhassa kendilerine uzak duran hayvanları yakınlaştırmaya çalışıcı davranışlarda/taktiklerde bulunmalıdır. Bunlar önemlidir; eğer bir köpek hem "mama" veren hem de "sevgi gösteren" birine karşı uzak duruyorsa veya sert davranışta bulunuyorsa, bunun ilk etapta orada hemen çözülmesine yönelik hamleler yapmalı, olmuyorsa eğer, muhafaza altına alıp "barınağa" götürmeli ve "profesyonel eğitime" tabi tutulmalıdır. Böylece sokakta «evcilleşmiş» hayvan dışında bir hayvanın bulunmasının önüne geçilmiş, bahsi geçen münferit saldırılar da engellenmiş olacaktır. **Hayvanlar, tabii yaratıklar. Hiçbir şeyleri sebatsız değildir. Sevgi göstermeleri de, (hastalık dışında) saldırımları da tamamen tabiidir ve bir sebebe dayanır.**

İğrenç, ahlaksız, namussuz, serseri

İğrenç, ahlaksız, namussuz, serseri insanlarla aynı mahalde yaşamayı, "birlikte yaşamayı öğrenmek zorundayız" diyerek dayatan bir anlayış, tamamen tabii yaşayan, tamamen tabii sebeplerle fiillerde bulunan sokak hayvanlarını "barınaklara tıkmayı", orada iki üç haftalık haptiden sonra sahiplenilmediyse "cellada teslim edilmesini" öneriyor şimdi. Alçaklığın, ahlaksızlığın "başyapıtını" yazıyorlar!

insanlarla aynı mahalde yaşamayı, «birlikte yaşamayı öğrenmek zorundayız» diyerek dayatan bir anlayış, tamamen tabii yaşayan, tamamen tabii sebeplerle fiillerde bulunan sokak hayvanlarını "barınaklara tıkmayı", orada iki üç haftalık haptiden sonra sahiplenilmediyse "cellada teslim edilmesini" öneriyor şimdi.

Alçaklığın, ahlaksızlığın "başyapıtını" yazıyorlar!

Merkezi idarenin planladığı "bayındırlık hizmetleri"nin üstünden geçinen, bölgelerini "imara açmaktan" başka işleri olmayan belediyeler

için, bahsettiğimiz "MÜDAHALE TAKIMLARI" önerisi kasadan para çıkışı demek olduğu için olmayacak işler kategorisinden sayılır muhakkak. Yeri geldiğinde "leylek vakıfları kuran ecdadın ahfadıyız" diye övünenler için, bu teklif hem istihdam hem de "prestij" sağlayıcı bir açılmıdır oysa. "Köpekler oy verselerdi, yapılabilirdi" diye itiraz edilebilir belki, ama buna söylenecek bir lafımız da yok maalesef.

Veya "sivil toplum katkısı" ile de gerçekleştirilebilir. "TC Cumhurbaşkanlığı himayesinde" yürütülen kimi iyi ve faydalı, kimi zorunluluk, kimi prestij, kimi de «hikmetinden sual sorulmaz» nev'inden birçok proje mevcut. Cumhurbaşkanlığı himayesi altına alınacak "SOKAK HAYVANLARI VAKFI" kurulabilir, bunun altında "kamuya yük olmadan" da bu faaliyet hayata geçirilebilir. Sadece "TC Cumhurbaşkanlığı himayesi" ibaresi dahi yeterlidir; hatta buna da lüzum olmayabilir, Cumhurbaşkanının vereceği bir irtibat ismi altında da faaliyet olur; devlet, bu kadar da olsa elini taşın altına koymalı herhalde.

Peki, bu vakıf nasıl kurulur, ne yapar?

Muhayyel "Sokak Hayvanları Vakfı"nın mütevelli heyeti ve merkezi idari mekanizması birer kişi hariç "bürokratik zihniyetten" uzak, tamamen "amatör" ama sorunun derdini çeken insanlardan müteşekkil olmalı; aksi halde orası da kocaman isimli ama ölü bir kurum haline gelme ihtimaline sahip olacaktır. **Vakıf, devlet/bürokratik zihniyetin şimdiye kadar yaptığı "beton barınaklar"**

yerine her şehirde gerektiği kadar ve gerektiği büyüklükte "HAYVAN BAKIM, TEDAVİ VE EĞİTİM MERKEZLERİ" kurmaya öncelik vereceğinden, lüzumlu arazilerin tesisi için orman bakanlığı ile koordineli olacaktır. Merkezlerin inşaat ve donanım işine devletin bir katkısı beklenmemelidir. Merkezlerin tahsis edilmiş arazi üzerinde iş yapabilir hale getirilmesi, Vakıf'ın alacağı "bağışlar" ile gerçekleştirilecektir. (Para ve nüfuzun girdiği her yerde «şaibe» veya dedikodusu mümkündür, onun için «bürokrasi bulaşmayacak» dedik, gerisi vakfın merkez idaresi ile dernekler ve vakıflar masasının sıkı kontrol ve suç duyurularına kalmıştır.)

Muhayyel "Sokak Hayvanları Vakfı"nın, "Cumhurbaşkanlığı himayesi" veya göstereceği "irtibat isim" olduğu takdirde, ilk etapta (aynı ve nakdi) bağış sorunu yaşamayacağı ihtimal dahilindedir. Velev ki yaşasa bile, uygun irtibatlarla, uygun kişilerden rahatlıkla bağış toplayabilir.

Vakıf, sadece bağışlar üzerinden yaşamaya kalkmayacak, kendi gelirini de sahası içerisinde toplama yönelik faaliyete girişecektir. **Şehirlerde açacağı «veteriner klinikleri» ile sokak hayvanlarının sorunlarının yanında «fiyat ve ihtimam bakımından» farklı olacağından sahipli evcil hayvanların da sorunlarıyla ilgilenecek ve «kaynak» oluşturacaktır. Bunu bir nevi, özel hastaneler ile devlet hastaneleri/poliklinik "farkı" gibi görmek gerekir. Vakfın bir diğer «kaynak» getirici hizmeti de, ülkemizde son yıllarda yayılan "kedi/köpek otelleri"-**

nin verdiği hizmeti yapmak olacaktır. Kedi veya köpeği olanların tatile ve acil şehir dışına veyahut başka bir eve gitmeleri durumunda "komşuya veya kapıya bıraktıkları" evcil hayvanların sayısı azımsanmayacak miktardadır. Yeni bir "ticari saha" olarak görüldüğünden gerek veterinerler gerek tek başına yaşayan insanlar belirli sayıda evcil hayvanlar için işyerlerini veya evlerini "otel" olarak (uyuma sahası) kullandırmakta ve küçümsenemeyecek ücretler almaktadırlar. **Vakıf, bu hizmeti, "her şey dahil" olarak (güvenlik, yiyecek, sağlık ve eğitim hizmeti) ve çok daha makul bir ücrete yaparak "kaynak" sağlayacaktır.**

Merkezlerin insan psikolojisine olan katkısından da söz etmemek olmaz. Kedi veya köpekten "korkan" pek çok insan mevcut, bunlar bir şekilde "travma" yaşamış veya çevresinin etkisiyle bu hale gelmiş olabilirler. Psikolojinin bir sahasıdır elbette "derinlemesine" fakat bu "fobi"nin büyük ölçüde çözümü de "merkez"lerde bulunabilir. Tecrübeyle sabittir, böyle bir "fobi"ye sahip olanlar, yetişkin kedi-köpek yerine yeni doğmuş veya bir iki aylık kedi-köpekleri gö-rerek, onlara dokunarak bu "fobi"den kurtulmuş ve hatta sahiplenmişlerdir. **"Fobi"den kurtulmaya sebep olmanın yanında sahiplenilmeye de yarayacak bir faaliyetin odağı olacaktır merkezler.**

Sokak hayvanlarından "zararlı böcek" veya "oraya buraya fırlatılan mal" gibi bahsedilmesinin önüne geçmek gerekiyor. Bu elbette "ahlak sorunu" öncelikle; fakat bu hususta teorik olarak istediğiniz kadar "şatafatlı" cümleler kurun, fiil olarak bunu desteklemiyorsanız, süreklilik sağlamıyorsanız, boşuna bir çabadır, üstelik problemin ne olduğunu görmeden sadece münferit birkaç acı hadiseye odaklanan milletimizin lüzumsuz tartışmalar ile "bölünmesine" ve hatta bu esnada "provokasyona açık" hale gelmesine sebep olunmaktadır. **Kendisinin "abartısız" bir kedi-köpek seveni olduğu bilinen Cumhurbaşkanı Erdoğan, belki DÜNYADA EŞİ OLMAYAN ama "leylek vakıfları" misali kendi kültürümüzde tabii bir şekilde var olan ama sonradan unutulmuş, "hayırsız ada" gibi ve hatta şimdi "bürokratik zihniyetin" elinde "kürek mahkumu" şeklinde tezahür eden "evcil hayvan karşıtlığına" karşı, bu önerimizi destekleyeceğini düşünmek gerekiyor. Tamamen "sivil toplum" denilen nesne saikiyle yürütülecek -muhayyel- "SOKAK HAYVANLARI VAKFI"nın kurulmasına öncülük edeceğine inanıyoruz. "El ve kalbimizle" bu işe gireriz, soracak olan olursa, "himaye" veya "irtibat" şartıyla.**

ŞİİR VE SANAT HİKEMİYATI'NDAN XIX. MÜLÂKAT

Şair-Gerçekleştirici kuvvet, bu askiyon, yüceliğin bütün unsurlarına maliktir...

Bedî-Meseleye buradan girince, fikir ve ahlakla ilişkileri olan gerçeklik de "güzelliğin" tohumlarına maliktir... Bu itibarla "yücelik" ve "güzellik" kavramları duygudan evveldir; yani duygunun neticesi değildir. Buna nisbetle de insanda estetiğin hareket noktası, duygu ve sezgidir; yücelik, güzelliği temin eder ve güzellik de yüceliğe döner... Bu formülden de anlaşılır ki, yücelik, güzellikten evveldir; ikisinin zorunlu şartı da, "hissedilir-duyulur" bir unsurun, bir kavranabilirle birleşmesidir.

Şair-Yücelikte "fikir-diyalektik" ve "ahlak-aksiyon" yani şekil, maddeye üstün gelir; "güzel" ise, "duyulur-hissedilir" unsura daha çok yer verir... Güzelliğin özü, fikir ve ahlakta kavranabilir tipte bulunur.

Bedî-İnsanın KUŞATILAN olma hakikatine nisbetle devam edersek... Kendi dışımızda varsayılan her şey, kendimizle bağıntılıdır; güzellik, doğruluk, iyilik, cisimler ve maddelerin keyfiyet ve kemmiyetleri, bütün ilmimiz, ruhumuzun yapısına göre bir değer, bir mana ve bir şekil kazanır... Bu itibarla, bizim dışımızda "güzel" yoktur; sanat eserlerine bu sıfatı veren biziz... Sanat eserlerinin ahlaklılığı ve gayeliliği de, bu içten doğar...

Şair-Bunun içindir ki, güzel sanatların gayesi, ruhumuzda bulunan ve bize manevi bir değer veren gerçek güzelliği, gerçek yüceliği

göstermektedir; ancak bu suretledir ki, maddi küçüklüğümüz önünde ahlâkî büyüklüğümüzü hisseder, gelişmiş bir vicdan hürriyetiyle ahlaklılığımızın mutlak değerine sahip oluruz...

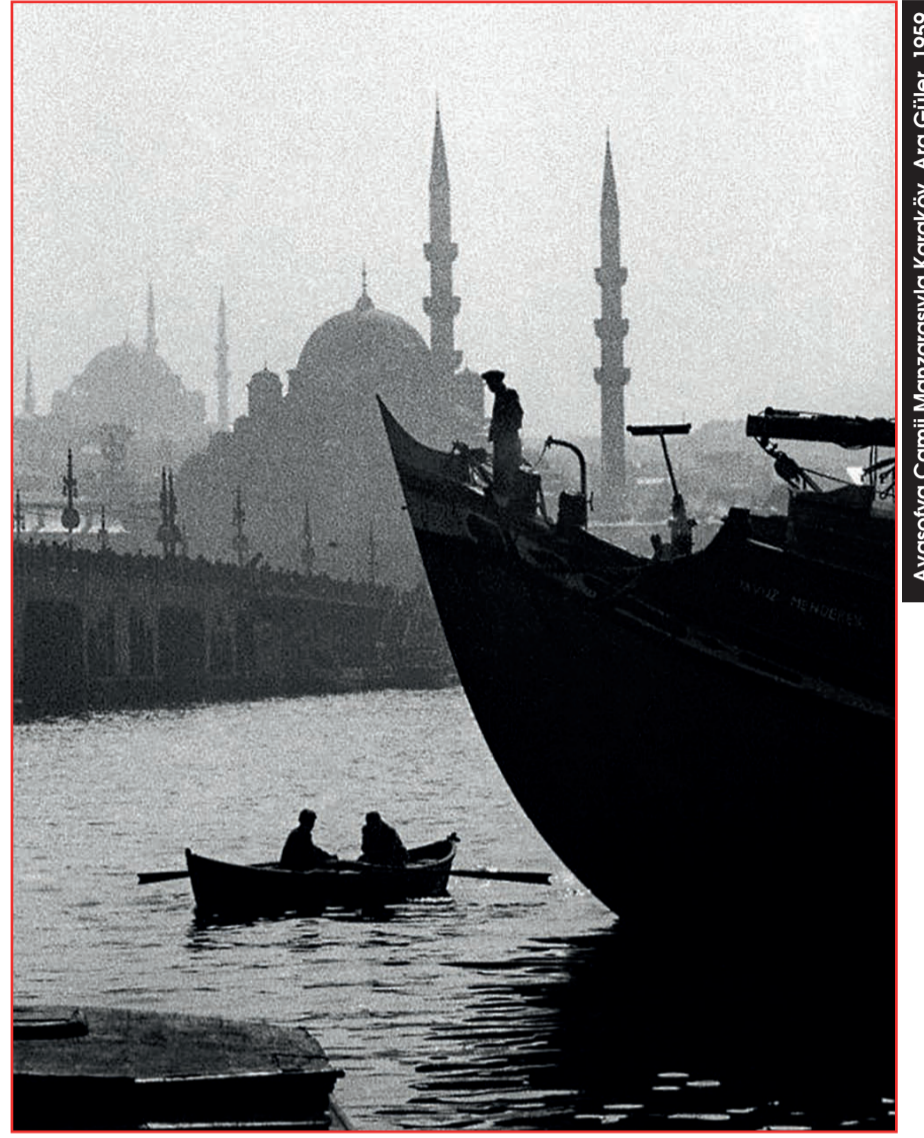
Bedî-Allah Kur'an'da insana "kendi nefesinden ruhundan-üflediğini" bildiriyor... Hayatın hakikati ve kesintisiz hayat ruhta olduğuna, bilgilenme süreci ile hürriyet doğru orantılı olduğuna, uyulacak "ahlâkî zorunluluk" ölçüleri olmadığı zaman da "a mora" oluş'un ötesinde bir yere varılamayacağına ve ruhî oluş'tan toprak seviyesinde bir oluş'a ircaı neticesinde bizzat oluş'un sınırlandırılması gibi bir tezada varılacağına göre, "hangi ahlâkî zorunluluk ve ölçüleri?"... Bizim için ne olduğu belli...

Şair- Buradan başlayarak imân ve bedahet davasını hatırlarsak, bir bedahet davası olan "estetik-güzelik" in, hem hakikatinin ölçüsünü, hem de öz ve biçim meselesine yaklaşımı, kültürlerle nisbetle değişimi, tabii güzel ile sanatçı çabasıyla gerçekleştirilenin karşılaştırılması ve derecelenmesi, sanatkarın topluma nisbeti açısından eserinin rolü, nasılı ve niçini, nihayet gayesi...

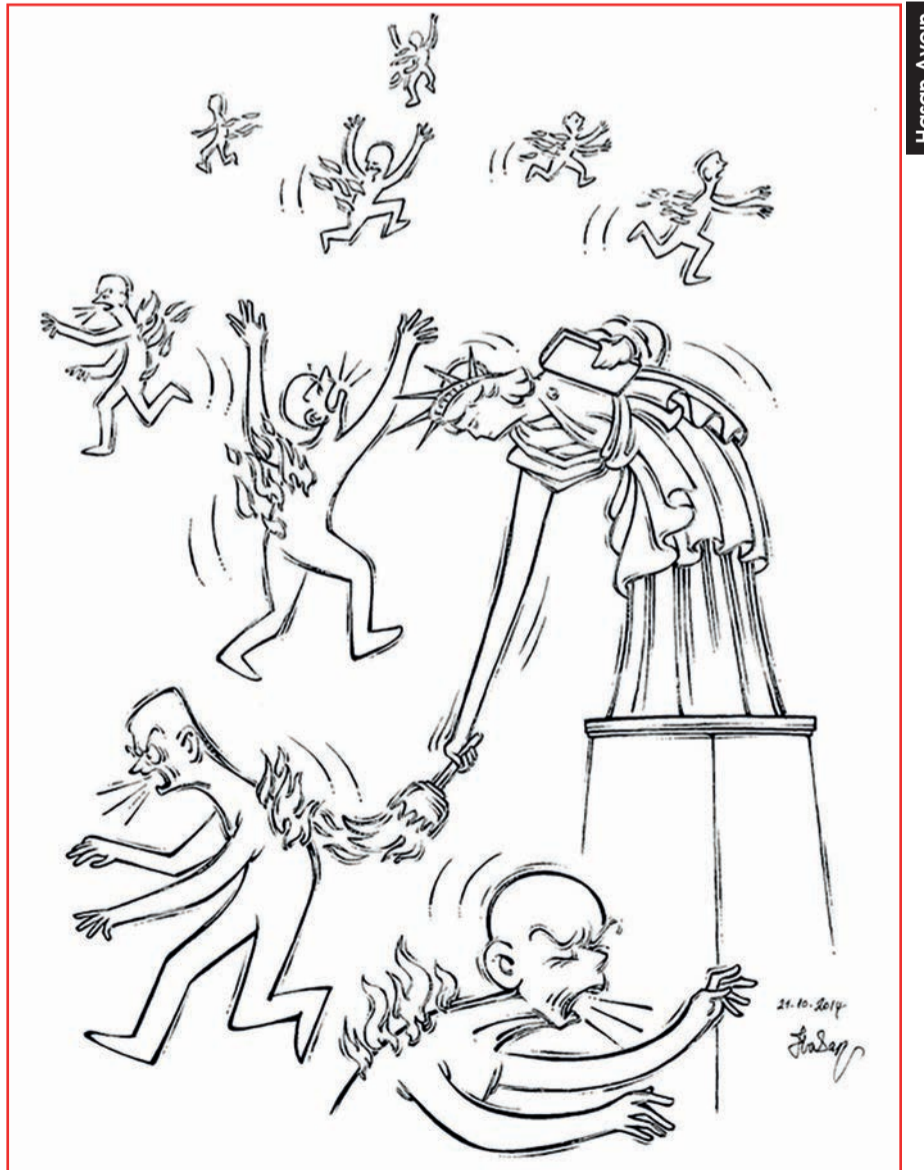
Bedî-Evet; bütün bunlara bakışın ipuçları görünür...

Devam edecek...

Salih Mirzabeyoğlu
Şiir ve Sanat Hikemiyatı
Shf: 90, 91.

Ayasofya Camii Manzarasıyla Karaköy, Ara Güler, 1959

Hasan Aycin

“TÜRKİYE KOMUTASINDAKİ NATO BİRLİĞİ, RUSYA'YA KARŞI HAREKETE GEÇİYOR”

NATO'nun Ukrayna sınırında asker konuşlandıran Rusya'ya karşı hızlı müdahale kuvvetini hazır duruma getirme hazırlığı içinde olduğu iddia edildi.

Rus birliklerinin Ukrayna sınırına konuşlanması nedeniyle NATO ve Rusya arasındaki gerginlik tırmanıyor. Alman Welt gazetesine göre NATO, Rusya'ya karşı ilk somut askeri adımını attı ve hızlı müdahale kuvvetini operasyona hazır duruma getirmeye başladı. Gazetenin haberinde NATO bünyesindeki Çok Yüksek Hazırlık Seviyeli Müşterek Görev Kuvveti (VJTF) adlı birimin beş gün içinde kriz bölgesinde konuşlanmaya hazır duruma getirileceği belirtiliyor.

NATO'nun en hızlı birimi olan VJTF'nin komutası ise şu anda Türkiye'de. Haberde, Türk

birliklerinin de öncü kuvvet olarak hazırolda beklediği ve iki ila yedi gün içinde operasyona hazır duruma geleceği aktarılıyor. Türkiye'nin geçen yıl Polonya'dan devraldığı VJTF'nin komutası önümüzdeki yılın başında Fransa'ya geçecek. Fransız birliklerinin de 45 gün içinde operasyona hazır durumda olacağı ifade ediliyor.

VJTF, yaklaşık 40 bin askerden oluşan çok uluslu NATO Mukabele Kuvveti'nin (NRF) en hızlı hareket eden birimi. İttifakın savunmasında ve dünya çapındaki krizlerde harekete geçen NRF, son olarak Afganistan'daki tahliye operasyonlarında görev almıştı. Rusya'nın Kırım'ı ilhakından sonra caydırıcılık amaçlı kurulan VJTF ise yaklaşık 20 bin askerini kısa süre içinde mobilize edebiliyor.

AVRUPA BİRLİĞİ VE NATO'DAN UKRAYNA'YA DESTEK MESAJI

AB ve NATO, Ukrayna'yı Rusya karşısında desteklemeye devam ediyor.

Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, Ukrayna Dışişleri Bakanı Dmitro Kuleba ile yaptığı telefon görüşmesinde Moskova'nın gerginliğin azaltması ve Ukrayna'nın toprak bütünlüğüne ve egemenliğine saygı duyması gerektiği konusunda yaptığı çağrıyla yineledi.

Brüksel'de yayınlanan bir bildiride Borrell, Ukrayna'ya yönelik herhangi bir askeri saldırının ciddi sonuçları ve yüksek maliyetleri olabileceğini belirtti.

NATO Genel Sekreteri Jens

Stoltenberg ise Ukrayna hakkında ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken, Almanya Dışişleri Bakanı Annalena Baerbock ve İngiltere Dışişleri Bakanı Ben Wallece ile telefonda görüştüğünden sonra açıklama yaptı; Stoltenberg "Ne gerekiyorsa yapacağız" dedi.

JAPONYA REKOR SAVUNMA BÜTÇESİNİ ONAYLADI

Japonya'da Başbakan Fumio Kişida hükümeti, Çin'in hızlı askeri büyümesi ve Kuzey Kore'nin nükleer füze programları zemininde 2022'de 10'uncu yıllık artışla rekor savunma bütçesini onayladı.

Bölgede ciddi gerginlikler yaşanıyor. Çin'in Tayvan'ı kendi parçası olarak görmesi ve ada üzerindeki egemenlik iddiaları nedeniyle bölge uzun süredir gerilim yaşıyor. Tayvan yönetimi, Pekin'le barış istediğini ancak gerekirse kendini savunacağını belirtiyor.

-Tokyo, Washington'dan 12 adet F-35 savaş uçağı alacak.

-Diğer yandan Savunma Bakanlığı, 30 yıl aranın ardından ilk yerli jet avcı uçağını geliştirmek için gelecek yılın bütçesine 86 milyar yen ayırdı.

-Japonya'nın yerli savaş uçağı projesinin 2030'larda tamamlanıp envantere girmesi bekleniyor.

-Ayrıca bakanlık, siber saldırılara karşı savunmayı güçlendirmek için 34 milyar yen, uzayla ilgili projeler için de 79 milyar yen tahsis edecek.

Taslak bütçenin yürürlüğe girmesi için Parlamento'da onaylanması gerekiyor.

Ancak iktidar partisinin Meclis'te çoğunluğa sahip olması sebebiyle savunma bütçesinin kabul edilmesine kesin gözüyle bakılıyor.

Japonya'nın düzenli orduya sahip olmamakla birlikte Öz Savunma Kuvvetleri bulunuyor. Japonya özellikle hava envanteri konusunda doğrudan Amerika Birleşik Devletleri'ne bağımlı.

HİNDİSTAN NÜKLEER BAŞLIK TAŞIYABİLEN FÜZE SİSTEMİ 'PRALAY'I TEST ETTİ

Hindistan ordusunun, nükleer başlık taşıyabilen yerli üretim füze sistemi "Pralay"ı test ettiği bildirildi.

Füzenin deneme atışları, Rus yapımı hava savunma sistemi S-400'lerin konuşlandırılmasından sonra gerçekleştirildi.

Pralay'ın 150 ila 500 kilomet-

re arasında etkili olduğu ve mobil fırlatıcı üzerinden ateşlenebileceği kaydedildi.

Hindistan, 18 Aralık'ta 1000 ila 2 bin kilometre menzilli nükleer başlık taşıyabilen yeni nesil güdümlü füze sistemi "Agni P"yi de test etmişti.

